SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 68. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 12, 1991 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 12-го КВІТНЯ 1991 Ч. 68. РІК XCVIII.

СТУДЕНТИ ГОТУЮТЬСЯ ДО НОВИХ ПРОТЕСТІВ

Київ (УНІАР). — Як уже інформовано, тут 30-31-го березня відбувся об'єднавчий з'їзд студентських організацій України. З'їзд ухвалив статут нової організації яка отримала назву Союзу Українських Студентів (СУС) та ухвалив низку резолюцій, в тому числі резолюцію „Про хід виконання постанов Верховної Ради України від 17-го жовтня 1990 року про розгляд вимог голодуючих студентів".

Делегати об'єднавчого з'їзду студентських організацій України висловили протест з приводу невиконання Верховною Радою України своєї постанови, яка налічує шість пунктів. У першому пункті Верховна Рада зобов'язалась впродовж другої сесії прийняти закони УССР про референдум, політичні партії та організації, статус народного депутата і про вибори на багатопартійних засадах. Згідно з другим пунктом до 31-го грудня 1990 року мали ухвалити закони про проходження військової служби громадянами України на території республіки та про альтернативну військову службу. В пункті третьому обіцяно розглянути на сесійному засіданні питання про націоналізацію майна КПСС та ВЛКСМ на території республіки, утворивши тимчасову комісію при Верховній Раді для вирішення цього питання. Пункт четвертий визнав передчасним підписання союзного договору до прийняття нової конституції України та побудови правової суверенної української держави. Виконано лише 5-ий пункт про скасування статті 6-ої конституції. В пункті шостому Верховна Рада пообіцяла до 30-го листопада 1990 року достосувати діючу конституцію УССР до декларації про державний суверенітет України, щоб мати правову основу для виконання цієї постанови, що досі лишається невиконаним.

Делегати об'єднавчого з'їзду студентських організацій України виявили намір обороняти здобутки жовтневого голодування студентів, для чого готові вдатися до нових радикальних акцій протесту.

С. Гавриш переобраний на голову Філядельфійської Округи УНС

Філядельфія. — Тут у неділю, 24-го лютого, в залі власного дому відбулися Загальні збори Метрополітальної Філядельфійської Округи УНСоюзу, яка об'єднує 40 відділів. У зборах взяло участь 36 представників відділів Округи.

Наради відкрив голова Степан Гавриш, який привітав всіх присутніх на залі, а між ними головного секретаря Володимира Сохана, почесного члена Головного Уряду та почесного голову Округи д-ра Богдана Гнатюка, голову Головної Контрольної Комісії Василя Пастушка. Спеціяльно він привітав Петра Щербу, який у звітовому році був обраний Союзовцем Року Філядельфійської Округи, як нагороду за довголітню віддану працю для Союзу.

С. Гавриш

Відтак мгр Іван Скочиляс започаткував молитву „Отже Наш", яку проказали всі присутні, а потім вшанували пам'ять одноххвилинною мовчанкою померлого секретаря 352-го Відділу св. п. мгра Ярослава Щербака. Після вступного слова голови обрано Президію в особах: д-р Б. Гнатюк, голова, і мгр І. Скочиляс, секретар. Також затверджено Номінаційну комісію, яку очолив інж. Іван Скіра, а членами були інж. Богдан Одежинський і Микола Пришляк.

Подякувавши в імені Президії за довір'я, д-р Б. Гнатюк просив відчитати протокол з останніх загальних зборів, що зробив мгр І. Скочиляс, відтак запрошено до звітів членів уступаючої Управи. Першим про багатогранну працю Округи звітував С. Гавриш. Його звіт охоплював різні ділянки праці, але до найважливіших належала організаційна ділянка, бо, за його

(Закінчення на стор. 4)

В Бавнд Бруку покажуть новий фільм з України

Савт Бавнд Брук, Н. Дж. — Тут у неділю, 15-го квітня, відбудеться показ нового українського художнього фільму „Чорна долина", створеного за козацькими мотивами київською незалежною студією „Джерело".

Імпреза, що її влаштовує організація Пролог-Відео, відбудеться в присутності режисера фільму Бориса Шиленка, який дасть пояснення і відповість на запити глядачів. Початок о год. 5-ій по полудні. Вступ — 7 дол., студенти — 3.50 дол.

Зорганізовано першу українську гімалайську експедицію

Київ. — Як повідомляє інформаційне агентство „Модулус", в Україні зорганізовано першу українську гімалайську експедицію. Її учасники від'їхали 8-го березня до столиці Непалю Катманди. Запляновано здійснити сходження на 8-тисячний пік Манаслю, який ще нікому не підкорявся, і встановити на вершині синьо-жовтий український національний прапор.

Найбільша перешкода — це найвища в світі чотирикілометрова вертикальна стіна. Казахські альпіністи старались здобути її, але спроба закінчилася трагедією: загинули троє альпіністів. „Маршрут дуже складний, і сходження матиме великий розголос у світі, — сказав учасник експедиції Ігор Чаплинський. — Саме тому багато зарубіжних фірм, сподіваючись на рекляму, стали спонсорами українскої команди". Всього у фінансуванні української гімалайської експедиції взяли участь 18 фірм з 10-ох країн світу, в тому числі кілька українських. Але крім чисто спортового інтересу, українські альпіністи мають ще й іншу мету. „Ми хочемо ще раз привернути увагу людей за кордоном до лиха, що спіткало український народ — чорнобильської трагедії, — сказав Григорій Чуб. — І ми нагадаємо про це по раці всьому світові 26-го квітня — в день річниці трагедії. А фонди, що не будуть використані під час експедиції, ми передамо потерпілим від аварії".

ВЕЛИКДЕНЬ В УКРАЇНІ СВЯТКУВАЛИ У СКЛАДНИХ УМОВАХ

Київ (УНІАР). — Тут 6-7-го квітня святкові Великодні Богослуження відбулися у кількох храмах міста. У церкві св. Андрія Первозванного урочиста Служба Божа відбулася з участю Патріярха Київського і всієї України УАПЦ Мстисла І. У церкві св. Івана Богослова Золотоверхого 5-го квітня відбулася Служба Божа і винесення Плащаниці Спасителя. У неділю, 7-го квітня, відбулася Пасхальна Утреня та освячення пасок.

Центром Великодніх урочистостей стала Михайлівська церква УАПЦ, яка стоїть на території Музею Народної Архитектури та Побуту у Києві, біля села Пирогова. Відбулися святкові Богослуження також у церкві Миколи Притиска і у Покровській церкві. Святкування світлого Христового Воскресіння було присвячено і виставку міжнародного конкурсу аранжування квітів, що її спільно з УАПЦ провели Асоціяція Народної Дипломатії, газета „Вечірній Київ" та центр фітодизайну „Адоніс". Усі гроші від продажу квітів та великодніх композицій підуть у фонд допомоги дітям Києва.

У п'ятницю, 12-го квітня, Патріярх УАПЦ Мстислав має висвятити місце для майбутньої церкви у Макарові Київської області.

Тим часом совєтська офіційна преса і телевізія всіляко підтримують та прославляють РПЦ, яка маскується під назвою УПЦ. Центральна телевізія показувала Великодню Службу Божу в РПЦ, а газети України помпезно висвітлюють Службу Божу в Успенському соборі, на території Києво-Печерської Лаври, де закладено камінь і освячено хрест для відбудови цього храму, зруйнованого чекістами у 1941 році.

Як повідомляють кореспонденти „Укрінформ", на Молебні були присутні голова Верховної Ради України Леонід Кравчук та голова Ради Міністрів Вітольд Фокін. До вірних звернувся Митрополит Московського екзархату в Україні Філарет. Виступив також Л. Кравчук, який закликав їх спільно з Церквою і запевнив, що держава робитиме все для створення необхідних умов вірним усіх конфесій.

Зовсім інше ставлення до УАПЦ та УГКЦ у Києві. Виконавчий комітет Жовтневої Районної Ради Києва заборонив громаді УАПЦ Івана Хрестителя провести Великодню Службу Божу та освячення пасок на місці, яке обрали для побудови храму УАПЦ, на вулиці Гарматній 37. Не зважаючи на чисельні звернення, влада не дала дозволу на побудову храму, а невідомі особи постійно знищують хрест, поставлений на місці майбутнього храму. Служба Божа 7-го квітня все ж відбулася і в ній взяли участь понад 1,000 осіб.

Під відкритим небом провели святкове Великодне Богослуження і вірні УГКЦ у Києві, які також не мають свого храму.

Великодні свята у Дніпропетровському були затьмарені завдяки подіям навколо Преображенського собору. Сьомий день там триває пікетування. На Великдень біля собору на підтримку пікетуючих зібралося понад 1,500 вірних УАПЦ. Напередодні вірні РПЦ на чолі з єпископом атакували вірних УАПЦ, які вимагали передачі їм собору. Місцева міліція до подій не втручалася. Вірні УАПЦ звернулися телеграмою до голови ВР УССР та до першого заступника голови РМ Комісаренка з приводу критичної ситуації, що склалася у Дніпропетровському. Члени громади УАПЦ Дніпропетровського 8-го квітня прибули до Києва, але зустрітися з представниками уряду їм не вдалося. Перед Радою Міністрів вони розпочали пікетування з вимогами припинити переслідування віруючих УАПЦ, а також передати Преображенський собор Українській Автокефальній Православній Церкві. До пікетувальників звернувся начальник Печерського РВВС із загрозою вжити адміністративні заходи. Вірні УАПЦ продовжили пікетування.

Як повідомив голова виконкому дніпропетровського крайового Руху Леонід Талько, постанову дніпропетровського облвиконкому про передачу катедрального Преображенського собору Російській Православній Церкві після втручання комісії Верховної Ради України з міжконфесійних відносин скасовано. 3-го квітня священик УАПЦ Василь Ломиш увійшов до собору і освятив його. Пікетування собору віруючими УАПЦ триває.

Нелегке становище і в УГКЦ, яку постійно атакують керівники РПЦ і підбурювані ними вірні.

У приміщенні Митрополита Філарета 5-го квітня відбулася пресова конференція з участю совєтських та закордонних журналістів, які висвітлюють приїзд в Україну Патріярха УГКЦ Кардинала Мирослава Івана Любачівського. Митрополит Філарет запевнив, що керована ним УПЦ (тобто РПЦ в Україні) веде широку благодійницьку діяльність. Далі він звинуватив вірних УГКЦ у створенні конфліктів між УПЦ та УГКЦ. Українські греко-католики, за словами Митрополита Філарета, становлять лише 41 відсоток вірних у західних областях України, а вірних РПЦ у Галичині є 46 відсотків. Філарет також висловив надію, що приїзд Кардинала Любачівського сприятиме примиренню УПЦ та УГКЦ. Митрополит Філарет також заявив, що керована ним Церква у сталінські роки постраждала набагато більше, ніж УГКЦ.

УАПЦ Філарет назвав „так званою УАПЦ" і запевнив присутніх, що „вона не визнана православними патріярхами і помісними православними Церквами. Щоб бути визнаною, УАПЦ мусить отримати грамоти про визнання її іншими помісними Церквами. Недавно ми отримали листа від Константинопольського Патріярха, у якому він не визнає УАПЦ і не називає її навіть Церквою, а Рухом автокефалістів на Україні". Він сказав, що

(Закінчення на стор. 4)

СОТНІ ТИСЯЧ РОБІТНИКІВ ЗІҐНОРУВАЛИ ЗАКЛИК М. ҐОРБАЧОВА

Москва. — Сердж Шмеманн, кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" в Москві і кореспондент агентства Ассошіейтед Пресс Браєн Фрідман інформують, що не зважаючи на кількакратні заклики, пересторогі, застрашування Міхаїла Горбачова, генерального секретаря ЦК КПСС і президента-диктатора СССР, сотні тисяч робітників в багатьох республіках цілковито зігнорували його „укази" про припинення страйків і протестів та продовжують домагатися змін на кремлівському олімпі та зменшення ролі Комуністичної партії і КҐБ, які є основною причиною лиха. Крім того численні робітничі спілки ще раз поставили вимогу про резигнацію з посту президента М. Горбачова, заміни міністра внутрішніх справ генерала КҐБ Бориса Пуго, перебудови союзного уряду, відкликання союзного зарядження про передачу влади в руки міністерства внутрішніх справ і заборони страйків, мітингів, зборів тощо.

Десятки тисяч мінських робітників, не дивлячись на заборону Горбачова, вийшли на страйк і відбули багатолюдний мітинг, щоб в цей спосіб запротестувати проти підвищення цін на товари першої потреби, зокрема харчі, і домагатися припинення узурпації влади комуністами, які думають, що керівні становища в усіх ділянках життя належаться тільки їм.

„Нас до такого стану довели комуністи" голосив один з транспарентів, що їх принесли до залі мітингу численні робітники. Інші транспаренти були не менш саркастичні і обурливі, наприклад, „Відвезіть чорнобильські продукти на кремлівські столи", „Народ пробуджується" та інші. До зібраних промовляв також представник донецьких вуглекопів, які перебувають на страйку, Сергій Ключко. Організатори мітингу повідомили, що майже 100,000 мінських робітників страйкують і що страйк буде поширюватися, якщо союзний і республіканський уряди не виконають усіх вимог робітництва. Білоруські робітники домагаються збільшення платні на 100 відсотків. Страйком охоплені більші мінські підприємства, заводи і фабрики, включно з автомобільним і тракторним заводами. Навіть „Правда", орган ЦК КПСС, призналася, що Білорусія, яка завжди допильновувала спокою в республіці, перебуває тепер у стані хаосу.

Нова ситуація поширення страйків особливо вдаряє по престижу М. Горбачова, який ще кілька днів тому на засіданні Ради федерації домагався до кінця року припинення страйків, мітингів, „ребелії", сепаратизму і націоналізму, які, мовляв, проявляються в деяких республіках.

Західні дипломати в Москві і політичні аналітики на Заході назвали ситуацію в СССР критичною, не тільки для президента-диктатора М. Горбачова, уступлення якого домагаються робітники й інші політичні сили, але для цілої комуністичної системи, яка більше не користується довір'ям в широких народних масах, як це залюбки любили повторяти комуністичні пропагандисти. М. Горбачов, на думку багатьох закордонних і совєтських аналітиків, вже не має авторитету і сили погодити в СССР будь-який політичний чи економічний конфлікт, доказом чого є виступ проти нього робітництва. Очевидно, ситуацію зручно використовує голова Верховної Ради Російської федерації Борис Єльцин, який під теперішню пору є чи не найбільш популярною особою в Совєтському Союзі. Досі М. Горбачов відкидав всякі заклики і поради зрезигнувати з посту президента СССР, але обставини можуть змусити його до цього, хоче він цього чи ні. Копальняні робітники в Україні і РСФСР заявили, що вони мають досить терпеливості і відваги протиставитись затисковому режиму не зважаючи на те звідки він приходитиме: від самого Горбачова, армії міністерства внутрішніх справ, КҐБ чи Комуністичної партії. Виглядає, пише С. Шмеманн, що робітництво в СССР знову стане в авангарді боротьби за корисні зміни в Совєтському Союзі.

Вимагають україномовних фільмів

Київ. — В березні газета „Культура і Життя" опублікувала відкритого листа до редакції, підписаного Л. Безкодарним, художнім керівником виробничо-творчого об'єднання „Сузір'я", Т. Іваненком, головним редактором об'єднання, Л. Вітязем, директором об'єднання, Ю. Ляшенком та В. Чорнолихом, режисерами.

В листі йде мова про те, що на сторінках республіканських газет дедалі частіше з'являються листи кіноглядачів з питанням: „Коли зазвучить на екрані українська мова?" Мистці і глядачі щиро стурбовані долею національного кіно і відродженням української мови на екранах республіки. Міністерство культури УССР і Спілка Кінематографістів України вживають ряд заходів до збагачення фільмофонду республіки україномовними фільмами. У 1991 році вся програма фільмів соціяльно-творчого замовлення знімається українською мовою. Також українською мовою дублюються кращі закордонні твори. Куди ж вони зникають? Чому вони не можуть пробитися на екрани областей України, крім західних?

Генеральний директор київського Об'єднання „Відеопрокат" В. Медведенко запевняє, що нібито на Київщині і в інших областях глядач не хоче оглядати фільми українською мовою. Ось і маємо. Зникли з екрану твори мистецтва, „некомерційні фільми", немає картин для дітей та юнацтва, не знаходить свого глядача документальне кіно. Гине кіномистецтво, гине українська культура. Треба визнати, що перебудова в кінематографії, яка так багато обіцяла кіномистцям, обернулася для них зрадливою мачухою. Не любить кінопрокатне начальство української мови, не дбає про розвиток національної культури, не болить у нього душа за українське кіномистецтво. Тепер генеральні директори Виробничого Об'єднання „Відеопрокат", 75 відсотків яких прийшли на цю працю з партійної роботи, радіють з того, що адміністративні методи управління закінчились і вступили в силу економічні. Тож нехай відокремлюються такі начальники кінопрокату в госпрозрахункові об'єднання, але без державної дотації, фондів і кіномережі.

Закінчується вищеназваний відкритий лист словами: „Тому ми підтримуємо пропозицію про створення державної організації „Українафільм" чи „Укрфондкіно", яка об'єднала б на взаємовигідних умовах і кіновиробників і кінопрокатників. Тоді звучатиме українська мова в українських кінотеатрах".

Совєтське військо залишає Польщу

Варшава, Польща. — У вівторок, 9-го квітня, почав евакуацію совєтський військовий гарнізон, розміщений у польському містечку Борне-Сулінова, 400 км на північ від Варшави.

Військове містечко, в якому проживає коло 20,000 совєтських військовослужбовців і членів їх родин, знаходиться в лісистому районі країни, далеко від автомобільних доріг.

В 11-ій годині ранку під звуки військової оркестри, яка виконала державні гимни СССР і Польщі, з перону залізничної станції Борне-Сулінова від'їхав поїзд з 20 вагонів і плятформ, на яких розмістились ракетні пристрої і тягачі. Техніку супроводжували 60 військовослужбовців.

На церемонії цих довгоочікуваних для поляків проводів командуючий Північною групою совєтських військ у Польщі генерал Дубінін заявив, що совєтська армія протягом кількох десятиліть стояла на сторожі незалежности польської держави і від'їжджає на батьківщину, успішно виконавши свою місію.

На церемонії з приводу евакуації гарнізону було коло 100 західніх журналістів. Виступаючи перед ними, генерал Дубінін вперше публічно визнав, що в Польщі були розміщені совєтські ракети з нуклеарними боєголовками, підкресливши, що всі вони були відправлені в Союз на початку минулого року.

Багато селян з сусідніх сіл сприйняли повідомлення про вивід вояків на батьківщину без особливої радости. Багато з них були постійними покупцями дешевого палива, яке збували їм „наліво" вояки гарнізону.

Евакуацію одного з багатьох совєтських військових гарнізонів поляки сприймають як початок виведення всіх совєтських військ з території їхньої країни. Однак справа про повне виведення 50,000 совєтських вояків і старшин з Польщі ще дуже далека від вирішення. Не зважаючи на те, що уряд Валенси вимагає вивезти совєтських вояків на батьківщину до кінця цього року, Москва вважає, що це може відбутися лише після завершення виведення совєтських військ з Німеччини. За словами генерала Дубініна, в цьому році з Польщі в Союз повернеться 13,000 військовослужбовців. Рішення про остаточне виведення військ може бути прийняте лише на найвищому рівні.

КАБАРЕТ І БАЛЬ-БЕНЕФІС

Ню Йорк. — Український Інститут Америки та концертова серія „Музика в Інституті" запрошують на кабарет і баль-бенефіс, який відбудеться в суботу, 20-го квітня о год. 7-ій вечора. Програму вестиме українською і англійською мовами Роберт Шерман, ведучий популярної радіостанції WQXR в Ню Йорку. Стрій вечірній. Квитки в ціні 50 дол., що включатимуть вечерю, можна замовляти, висилаючи чек на UIA/MATI, 2E 79St., New York, N.Y. 10021. За додатковими інформаціями можна звертатися, телефонуючи на число: (212) 860-3891.

РОКОВИНИ ЧОРНОБИЛЯ В ПАРМІ

Парма, Огайо. — Для відзначення 5-ої річниці Чорнобильської катастрофи, в суботу, 20-го квітня, о год. 6-ій вечора, тут в українському православному соборі св. Володимира, відбудеться Соборний Молебень за здоров'я населення України. Особливу увагу присвячується хворим дітям поражених радіяцією. Після Молебня Клюб 60 + при парафії запрошує всіх до парафіяльної залі, де Надія Матківська з Ню Джерзі, екзекутивний директор Фонду Допомоги дітям Чорнобиля, висвітлить фільм та розкаже про завдання та діяльність фонду.

У СВІТІ

В ЦЕНТРАЛЬНІЙ ЧАСТИНІ Франції зударились два військові літаки — джетовий літак „Міраж" і гелікоптер „Лінес", в результаті чого залога обидвох літаків загинула. Військова комісія розпочала слідство цього рідкісного випадку. Членів комісії цікавить також факт чому парашути летунів „Міражу", які вискочили з літака при допомозі спеціяльної апаратури, не розкрилися і вони обидва загинули, впавши на землю з великої висоти.

ТУРЕЧЧИНА ДОМАГАЄТЬСЯ від міжнародної спільноти створення невтральної зони на півночі Іраку і там тимчасово примістити велику майже два мільйонову кількість курдських втікачів. Деякі турецькі газети повідомили, що відділи турецької армії вже й так перебувають у прикордонній іракській полосі і вони готові обороняти біженців перед евентуальною атакою на них зі сторони армійських частин Саддама Гуссейна. Деякій кількості курдів вдалося нелегально перейти кордон до Туреччини і вони вже починають становити проблему для турецького народу. Це однак не розв'язує проблеми, бо на турецько-іракському кордоні перебуває понад 300,000 курдів, які чекають своєї черги перехода на турецьку сторону, не зважаючи на офіційну заборону і закриття кордону. Проблемою курдських втікачів буде скоро займатися Організація Об'єднаних Націй.

В АМЕРИЦІ

У НАЙБІЛЬШ ДОСІ всебічному урядовому публічному звітуванні про шкоду заподіяну розливом нафтової ропи з судна Екзон-Вальдез тому два роки сказано, що куди більшої шкоди заподіяно рослинному та тваринному світові цих околиць, як науковці думали спочатку. Урядові дослідники стверджують, що число видр, тюленів, лисих орлів, водних птиць та інших тварин, які перед катастрофою густо заселювали побережжя затоки Принца Віллляма дуже обнизилося. Підсумки 58 наукових дослідів, в яких виявлено цю жахливу спустошеність природи, вказують і на те, що цю руїну не вдасться так скоро направити, вона триватиме довшу хвилю з непередбаченими наслідками, що в першу чергу турбує науковців, оборонців довкілля та мешканців Аляски.

УРЯДОВІ ЧИННИКИ твердять, що Білий Дім наказав звільнити з праці одного зі заступників секретаря Департаменту торгівлі за те, що, звітуючи перед Конгресом, він сказава, що Уряд президента Джорджа Буша ігнорував попередження щоби обмежити експортування американської технології до Іраку. Ці ж самі чинники заявили, що секретар Департаменту торгівлі Роберт Мосбахер отримав зарядження з бюра Джана Сунуну, шефа персоналу Білого Дому, щоби Денниса Клоскі, заступника секретаря Департаменту торгівлі для справ експортів, було знято із листи зарплат від 1-го червня. Білий Дім і Департамент торгівлі заперечили, що резигнація Д. Клоскі була вимушена.

ОДИН З НАЙБІЛЬШИХ банків у Ню Йорку „Бенк оф Ню Йорк" втратив 63 міл. дол. в останньому кварталі у наслідок фінансування перекупки корпорацій. Аналітики твердять, що ця непередбачена втрата є досить поважною справою, бо може бути передвісником таких же втрат в інших великих комерційних банках. З уваги на вияв цих проблем цінні папери вищезгаданого банку на нюйоркській біржі впали, але керівники цього банку заявляють, що хоча втрати цього кварталу були значні, все ж таки вони сподіються, що частинно це направиться вже в наступному кварталі.

ЩЕ ТІЛЬКИ ОДИН ТИЖДЕНЬ залишився до 15-го квітня, остаточної дати для платників податків у ЗСА. У Вашінгтоні керівники Податкового уряду вважають, що куди менше нарікань посипалось на їхню адресу цього року, як будь-коли в попередніх роках. Очевидно, що деякі неполадності дальше існують, але вони є дуже малими у порівнянні хоча б з минулорічними. Навіть найбільш гострі критики Податкового уряду заявляють, що цьогорічне кожноденне полагодження справ є одним з найкращих за багато років.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Невживані матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ніксон про Ґорбачова і Єльцина

Колищній президент Ричард Ніксон — на переломі березня і квітня цього року — перебув два тижні у Совєтському Союзі. Був у Москві, Ленінґраді, Вільнюсі, Києві і Тбілісі. Розмовляв з урядовими особами й лідерами опозиції. І як сам заявив, приїхав „приватно", але признав, що складе звіт з своєї подорожі президентові Бушеві. Чи він дійсно поїхав туди з власної ініціятиви чи за суґестією з Білого Дому — ледве чи колись виявиться. Ніксон був уже раніше шість разів у СССР, отож міг з власного досвіду порівнювати стан в імпереїі колись і тепер. Про його відвідини у Києві була широка інформація у „Свободі" 3-го квітня ц. р. Розмовляв з головою Верховної Ради УССР Л. Кравчуком й із гуртом чолових діячів Руху з Іваном Драчем у проводі. Цікавою була його заява: „У сферу інтересів ЗСА не входить розвал СССР". Це потверджує давновідому правду, що американський Уряд (як узагалі демократичний европейський Захід) воліє мати одного партнера, як 15, бо це спадщина теорії про „великий господарський обшир", і боїться хаосу в Евразії. Але Америка і Захід рахуються з доконаними фактами. На розвиток подій в СССР не має впливу бажання Лондону, Парижу чи Вашінґтону, тільки порожні крамниці, довжелезні черги, вся економічна мізерія і настрої після шести років „перебудови".

Немає сумніву, що Ричард Ніксон поїхав до СССР у зв'язку саме з можливістю розвалу імперії, щоб перевірити дійсний стан у розмовах з урядовими особами й опозицією. Про його враження з розмов із Міхаїлом Ґорбачовим та Борисом Єльцином був широкий допис із Москви у „Ню Йорк Таймсі" з 4-го квітня ц. р.

Ніксонова характеристика Горбачова назагал покривається з цим, як писано про це на цьому місці, дармащо Ніксон перецінює Ґорбачова і стримується з критикою. У Ґорбачову він бачить надзвичайно талановитого і зручного політичного грача. Не виключає, що останній зворот Ґорбачова „направо" — це тактичний хід, бо, мовляв, Ґорбачов може зробити якусь нову несподіванку. Те, що ми називаємо хамелеонством Ґорбачова і підбіганням за подіями, Ніксон називає надзвичайною гнучкістю. Гадає, що Ґорбачов — ідейний комуніст.

Ніксон признався, що зазнав велику несподіванку, зустрівшись із Борисом Єльцином. Думав, що Єльцин — це демагог, який використовує ситуацію і настрої для власної кар'єри. Побачив, що це поважний державний діяч з таким особистим чаром, що коли би хотів, то міг би штовхнути прихильні йому маси на шлях революції. Але Ніксон не виключає, що Єльцинові не залежить на президентському пості Ґорбачова. Ніксон промовчує свою оцінку сучасного хаосу і не входить у розгляд дальшого розвитку подій. Цікаво було би почути його звіт Бушеві, про ці його відвідини, зокрема, як він оцінює національні визвольні рухи. Він не випадково поїхав до столиць Литви, України і Грузії — там же найбільш яскраво проявився свободолюбний рух і про ті країни найбільше писали вже і писатимуть в американських засобах масової інформації.

Ричард Ніксон був єдиним президентом Америки, який зрікся цього становища 9-го серпня 1974 року, зацькований ліберально-демократичним Конґресом формально за дуже немудру й політично безвартну т. зв. Вотерґейтську аферу, насправді з пімсти ліберальної більшости Конґресу й радіо-телевізії за виявлення, ще як сенатор, Альжира Гісса, радника Державного Департаменту, як совєтського аґента. Гісс був головним дорадником президента Ф. Д. Рузвелта на Ялтинській конференції. Сьогодні вже забулася та Вотерґейтська афера і Ніксон визнаний у довідниках як один із найкращих і найбільш заслужених з-посеред 41 президентів ЗСА. До справжньої Ніксонової регабілітації чимало причинилися його книжки, які появилися вже після його відходу з Білого Дому. Він став тихим дорадником Роналда Реґена і сьогодні, за президентури Буша, належить до осіб із найвищим престижем державного мужа.

М. Мельник

ЗА ЯКИМ СОЮЗОМ ГОЛОСУВАЛИ В УКРАЇНІ?

Вислідами референдуму з 17-го березня немає чого тішитись. Та все таки референдум дефінітивно вказує на те, що ідея української незалежности захопила до більшої або меншої міри — цілий український народ.

Багато людей тішиться вислідами референдуму у справі питання, що його Верховна Рада України додала до офіційного бюлету проти волі уряду Горбачова. Питання звучало так: „Чи згодні ви з тим, що Україна має бути в складі Союзу Радянських суверенних держав на засадах Декларації про державний суверенітет України?" Біля 80 відсотків відповіло на це питання позитивно.

Питання, що його сформулював уряд імперії, підтримало біля 70 відсотків. Та пересічній людині тяжко усвідомити різницю між попереднім і наступним питанням „Чи вважаєте ви необхідним збереження Союзу Радянських Соціялістичних Республік як оновленої федерації рівноправних суверенних республік, в якій повно мірою гарантуватимуться права і свободи будь-якої національности? Багато людей могло б собі подумати, що суттєвої різниці між двома питаннями немає.

Та вирішальним був наступний факт. Національно не дуже свідомій масі східньої України і не було кому, і не було можливо роз'яснити різниці між двома питаннями. Пропаґандивний апарат КП СССР і уряду Горбачова з усією енергією і усіма засобами викривляв суть проблеми і не дозволив на те, щоб у східній Україні брехні (застрашування людей хаосом, розрухами, зниженням життєвого рівня, націонал-терористичною диктатурою, і т. д.) можна було спростовувати, або принаймні представити різницю між двома питаннями в об'єктивному світлі. Усі ці труднощі спричинились до того, що — „завдяки" східній Україні — Україна дала Горбачову 70 відсотків голосів.

Дійсно трагічним був наступний факт. Коли б Верховна Рада була в руках українських самостійників, тоді вона цілком добре могла б не говорити нічого про участь України в Союзі і залишити решту питання без змін. Іншими словами, питання ВР України на анкеті цілком просто могло б звучати так: „Чи згодні ви з тим, що Україна має бути суверенною державою на засадах Декларації про державний суверенітет України?"

Тоді люди мали б вибір. Тоді теж і уряд, і ВР України мали б можливість у засобах інформації і комунікації підтримати цього роду декларацію. Відсотки Ґорбачова виглядали б тоді цілком інакше. Хто знає теж, які наслідки цього роду постави України мали б на статус і Горбачова, і імперії, і України. Та на жаль, так не сталось. На жаль, і ВР, і уряд України є переважно в руках хитких людей, і людей, для яких партійні користі є багато важливіші чим національні інтереси.

Та референдум принесло нам теж і підбадьорюючі вислідu. Галичани не піддались натискові Леоніда Кравчука та уряду і додали до анкети третє питання, а проблема незалежности України ставиться без ніяких кваліфікацій і без посилання на Декларацію про суверенітет. У висліді, тільки біля 18 відсотків виборців Галичини підтримали позицію Ґорбачова. Тільки 39 відсотків галичан проголосували за формулою ВР України, цебто значна більшість відкинула ідею членства України в СССР у хоч якій формі і біля 88 відсотків висловилось за незалежність. Треба теж із задоволенням ствердити, що значна пропорція неукраїнців в Галичині підтримала незалежність України.

Кажучи правду, вислідu голосування в Галичині не були для нас несподіванкою. Дійсно цікавим результатом була постава Києва. (Населення одинадцяти областей менше, чим населення Києва). Коли одинадцять (із 26) виборчих округів (переважно областей) східньої України віддало понад 80 відсотків голосів за пропозицією Горбачова, тоді пропорція ця в Києві становила тільки 44.6 відсотка.

Психологічно, цього роду вислід може бути важливішим, чим відсотки Галичини. І не тільки столиця України, але й місто, яке було під русифікаційним тиском так довго, як і вся східня Україна. І тому є досить логічно припускати наступне. Коли українські самостійники зуміли здобути цього роду висліди в Києві, тоді незадовго вони зможуть те саме зробити і в інших містах, і селах України. Отже виходить, що Галичина не єдиний П'ємонт у боротьбі України за незалежність.

Одним з найважливіших арґументів у „передвиборчій" пропаґанді уряду Ґорбачова був начебто змодифікований проєкт союзного договору, мовляв, Ґорбачов зробив дальші і більш далекойдучі поступки республікам. Та це чиста брехня. Змодифікований проєкт — так як і оригінальний — встановляє не союз суверенних держав, а потверджує це, що було до тепер, цебто російську імперію у формі унітарної

(Закінчення на стор. 5-ій)

Володимир Барагура

„Батьки і діти" — виховний посібник „філософії повсякдення"

Опрацьована систематично й методично популярно-наукова педагогічно-дидактична література, призначена для широких мас — батьків та непрофесійних виховників у нас майже не існує. Домашнє виховання батьками проходить радше інтуїтивно за вродженим їм виховним інстинктом. Те саме можна сказати й про виховників у юначих організаціях. Виховні кадри виконують своє педагогічне завдання радше завдяки вродженим здібностям, замилуванню й набутій практиці, ніж за принципами педагогіки, дидактики, методики, чи психології виховання.

Тому треба привітати популярно-науковий довідник виховання молодого покоління, „Батьки і діти", який склала досвідчена в цій ділянці й науково підготована професійна виховниця Антоніна Горохович. Не дивниця теж, що цей посібник, доповнений та усучаснений, появився саме другим виданням у 1990 р. (перше видання 1965).

Принципи виховання, з'ясовані А. Горохович, базуються на здобутках психології, дидактики, методики виховання, а передусім на популярній тепер „філософії повсякденного життя", яка здобула собі місце в університетах. На відміну від „чистої філософії", яка має характер спекулятивного, абстрактного, метафізичного й трансцендендального, відірваного від реального життя мислення в пошукуванні тайни існування життя, „філософія будня" стосується щоденного, конкретного життя людини. Вона дає йому логічну підбудову, цілеспрямованість і обґрунтування й відповідає на питання, як жити й діяти практично, щоб досягти вдоволення й здобути успіх у житті, і тим самим виконати свою життьову місію. І хоч авторка підходить до питання з точки зору життєвих обставин у Канаді й ЗСА, то її довідник можна застосувати всюди, де проживає українська людина, взявши до уваги місцеві умови. Це стосується й батьківщини.

Цей філософський елемент робить студію А. Горохович, зокрема вартісною, бо авторка ілюструє його конкретними життьовими прикладами, уривками літературних творів, казками, зразками народної мудрости, традиціями й специфічними рисами українського національного характеру та відповідно дібраним візуальним матеріялом (ілюстраціями, фото, малюнками).

Матеріял поділений на дев'ять розділів із численними підрозділами, які зазублюються й доповняють себе взаємно.

Це такі розділи: Батьки і діти, Виховання і щастя людини, Українська виховна система і роля в ній батьків, Національне виховання і особовість, Молодіжні організації й особовість, Виховні вартості традицій, Асиміляція в побуті, Культура товариського життя, Батьки, діти й рідна мова.

Здається, немає однієї ділянки українського національного й релігійно-морального життя, якого авторка не обговорила в межах згаданих розділів і підрозділів.

Хоч праця має науковий підклад, то матеріял поданий приступною, зрозумілою мовою, ясним стилем без дидактизму й аподиктизму. Читач має враження гутірки, дискусії з авторкою, яка дає матеріял до власного критичного мислення й самостійного формування прикінцевих висновків.

Зміст, ціль, характер та ідею довідника знаменито зобразив автор обкладинки мистець-маляр Мирон Левицький у формі „дерева життя", яке є символом нерозривного ланцюга наших поколінь у позитивних плодах національного духа й інтелекту.

Книжка появилася виданням Світової Координаційної Виховно-освітньої Ради коштами фундаторки Єлени Коваль і покоління перших українських поселенців у Канаді. Це живий доказ нерозривности ланок ланцюга українських поколінь.

Книжка має 176 сторінок, ціна її дуже приступна — 5 дол. з посилкою.

Замовляти: Ukrainian Book Store, P. O. Box 1640, 10215 97-th Street, Edmonton, Alt T5J 2N9 Canada, або „WEST-ARKA," 2282 Bloor Street West, Toronto. Ont. Canada M6S 1N9.

Микола Бараболяк

„AND THE WINNER IS"

Ми слідкували на телевізорах за ходом 100-годинної кувайтської війни. До деякої міри був це „шов", який у дечому нагадував той, де роздають „оскари" і глядач заінтересований хто „вийде". Хоч якщо йдеться про останні „оскари", то глядачі були менш певні, що виграє фільм „Танці з вовками", чим що переможе Бушева коаліція. Вислід був пересуджений, то й „виграна" не така велика. Але чи насправді переможцем вийшли ті, яких ними уважається?

Близький Схід перетерпів від непам'ятних часів силу воєн. Та враховуючи часи після Другої світової війни, коли у 1948 році поділено Палестину на частини палестинську й арабську, було їх п'ять. Всі ці війни арабська коаліція програла, бо не могла встоятись проти потуги Америки, яка стояла за Ізраїлем. Війни ці велись в обороні палестинської вітки арабського народу на самовизначення, але і про те, щоб знищити новостворену державу Ізраїля, яку всі араби уважали боляком на арабському тілі. Перший Єгипет дорозумився, що цілий світ підтримує Ізраїль, як своєрідну винагороду за голокост, що світ той уважає поділ Палестини на жидівську й арабську частини за справедливе в даних умовах компромісове рішення, і що погрози арабів, що витиснуть Ізраїль у море — безнадійна глупота. Лідер Єгипту Садат (а Єгипет, як найчисленніша з арабських держав, уважався лідером арабського націоналізму, який виступає під ім'ям панарабізму) перший пішов на компроміс, і дав початок коаліції „поміркованих" арабських націоналістів, готових на співжиття з Ізраїлем. До цієї групи приєднався теж король Саудійської Арабії, но і врешті, у війні за Кувайт, диктатор Сирії Гафез Ассад. Це був найболючіший удар для арабського націоналізму, коли лідер сирійсько-арабського націоналізму єднається з ворогом того націоналізму проти брата-націоналіста, представника однієї націоналістичної всеарабської партії — Баат. Треба згадати, що анімозія між Саддамом і Ассадом — це чисто особисте суперництво.

Виразником, арабського націоналізму є і завжди буде палестинське питання. Після більш як сорок років змагань палестинців за скасування поділу Палестини, вони врешті теж уразумились, що поділ й існування Ізраїля — це дійсність, й їхня визвольна боротьба звелась нині до привернення кордонів з-перед 1967 року війни, а навіть натякають, що готові на деяке обкроєння цієї території в користь Ізраїля. Ліберали Ізраїля під проводом лідера лібералів-лейбористів Шимоне Переза готові на порозуміння на базі принципу „мир за територію", але фундаменталісти, під прем'єр-міністром Шаміром, не хочуть і чути про територіяльні уступки. Готові дати близько двом мільйонам палестинців якусь дуже куцу автономію, щось на кшталт цієї, яку мали українці в ґенерал-ґубернії за Гітлера, обмеживши їх права до всякого розвитку, та прирікши сповняти ролю дешевого робітника для розросту Великого Ізраїля. Треба при тому завважити, що, Ізраїль маючи обов'язок забезпечити місце хоч двом мільйонам іміґрантів із СССР стоїть перед насправді критичною проблемою.

Але повернімо до питання виграної у війні: підносилось різні завдання, здійснення яких малось вимусити війною — забезпечити доставу дешевого палива так конечного для економічного розвитку світу, привернути до влади леґітимносні уряду Кувайту, покарати аґресію, але головно встановити мирне співжиття народів на півострові. А що головною перешкодою для встановлення миру на цьому терені є розв'язка палестинського питання, то годилось би, щоб це питання поставити як першу повістку дня. Саддамові не йшлося в цій війні про допомогу палестинцям. Але в ході війни він висунув це питання як засадниче, убравшись у тоґу оборонця національних і людських прав палестинців. Саддам упевняв, що він залишить Кувайт, коли водночас буде зобов'язання альянтів наладнати перетензії палестинців. Та так-чи сяк, якби не дивитись на особу Саддама і його ролю в арабському націоналістичному визвольному русі, після інвазії Іраку на Кувайт було загально прийнято, що негайна розв'язка цілости конфліктів на Близькому Сході, центральною болячкою якого є палестинське питання, — це невідкладна конечність. А взявши до уваги факт, що Ізраїль виразно заявляє, що на ніякі територіяльні уступки та самовизначення палестинців не піде, бо „Юдея і Самарія" є невід'ємною частиною держави Ізраїля, то, виглядало, що є загальне погодження щодо того, що це питання можна розв'язати тільки скликавши з цією метою міжнародну конференцію. Буш ставив питання так, що нема квестії щодо скликання такого міжнародного збору, йдеться тільки про те, щоб не йти за суґестією Саддама і не пов'язувати це питання з вимогами Саддама, тож, щоб не виглядало, що задоволено якісь його вимоги.

Саддама побили, а як справа того всецілого замирення арабського питання? Державний секретар Бейкер об'їхав всі держави заінтересовані у всецілому наладнанні конфліктів цього запального терену, але повернувся у дуже мінорному настрою. Думалось, що Ізраїль із вдячности за те, що Америка зліквідувала центр арабського воюючо-

(Закінчення на стор. 5-ій)

П'ЯТЬ ТИЖНІВ ПІСЛЯ того, як війська ЗСА та інших західніх держав усунули іракські війська з Кувайту, Саддам Гуссейн прийняв усі передумови для підписання перемир'я у Перській затоці. Після прийняття передумов національна асамблея в Багдаді за дорученням С. Гуссейна заявила, що перемир'я є „несправедливе", але признала, що уряд Іраку не має іншого вибору, як поставлені передумови прийняти.

ШІСТЬ АМЕРИКАНСЬКИХ літаків розпочали скидати харчову допомогу курдам, які, втікаючи з Іраку тисячами, знаходяться у жахливому стані. На терен Ірану перейшло вже півмільйона втікачів. Тепер американські літаки скинули втікачам 36 тонн харчів, води і ліків, але все це ще дуже мало в порівнянні із потребами.

Ярослав Стех

УКРАЇНЦІВ У ПЕРЕМИШЛІ ЗНОВУ ПЕРЕСЛІДУЮТЬ

I.

„Ми до Тебе прибігаєм і серця приносим,
а у Тебе заступництва молимо і просим..."

(слова з Марійської пісні)

Взаємне пізнання і щоденні зв'язки як між окремими людьми, так і народами зближують або віддалюють їх і увінчують їхні почуття взаємною пошаною і любов'ю або зневірою і ненавистю. Праджерелом співжиття є те, коли обидві сторони вміють безкорисно знаходити компроміси, очищуватися від недовір'я і не створювати непорозумінь та розбрату, щоб не чинити зла і не ворогувати один з одним. Така діяльність єднає людей і приносить взаємну користь. Правда, добро і краса — це аспекти свободи. Ніяка брехня ані підступ правди не встановить ані ніяке зло добра не здійснить. Правда і свобода є розчином любови і очищення від гріховного тягару. Відомо, що потерпілий, в глибині серця якого запала несправедливість може бути причиною поганих наслідків. Зло завжди породжує зло, про це повинні пам'ятати всі у своїх ділах і вчинках.

Феномен добра і зла — це не стійке явище у людських переконаннях. В залежності від обумовлених обставин він зміняється. Бувають переломні хвилини, які **замикають** один період відношень, починаючи другий. На жаль, це не може найти свого доброго родоводу серед одвічних сусідів українців і поляків на протязі надзвичайно довгих років. Глибоко вдумуючись у ці слова, створюється враження, ніби сили пекла спряглися і глузують, щоб обернути в руїну і попелище всяку співдружність, а на її місце розвинути жорстоку ненависть і розпалити боротьбу проти очікуваного Месії, Божого спасіння. Великий Кант твердить, що свобода не є природною спадщиною людини, — щоб її мати, мусимо її створити. Можемо її осягнути лише тоді, коли будемо робити все те, що не шкодить іншому. Христос проповідував: „Пізнайте правду і правда вас визволить".

Здавалося, що перелом у цьому відношенні наступить серед наших народів — сусідів у момент, коли їхня взаємна співдружність **сплететься** природно, щоб звільнитися від колоніяльного гніту і рабства, яке десятиліттями завдавала комуністична система, і тим самим відкриються нові шляхи співдружби, взаємопошани і поваги для наших поколінь і запанує щире партнерське єднання.

Обидва народи, особливо український, переживають неймовірно тяжкий період у своїй історії і, на жаль, це мрякобісся тягнеться по сьогоднішні дні. Нині український народ і далі несе великі втрати в людях. Окупант **жорстоко** карає і переслідує найбільш здібних людей і угрупування, які стремлять до правди і свободи. Вони розуміють те, як далеко може посунутись людська злоба. Найневинніших осуджують, підступно оскаржують і ці свідомі люди відважно виступають проти фарисеїв, проти верхівки й всупереч існуючої сили проповідують свободу. Вони неодноразово заявляють, будьмо мудрі і об'єднані в ділах, а тоді будемо вільними.

На шляху християнської любови ближнього велику і корисну працю веде Папа Іван Павло II. Святіший Отець для нашого національно-релігійного підсилення не лише прийняв з усіма почестями до своєї Ради і наділив кардинальськими почестями Владику Кир Йосифа Сліпого — великого мученика за віру і зразкового патріота нашого народу. Цього року 16-го січня він затвердив 10-греко-католицьких єпископів на Україні і покликав одного єпископа до Перемишля — Івана Мартиняка, який має бути титулованим єпископом греко-католицької церкви в Польщі з своїм осідком в Перемишлі.

Папа, як речник Божої справедливости, своїм листом підійняв, також рішення, яке становить надзвичайно важливий документ нашого часу, щоб нарешті повернути віруючим греко-католикам їхню катедру в Перемишлі. Своїм рішенням дав вияв пошани для нашого обряду і задовільнив терпіння і переживання наших віруючих в Перемишлі, які півстоліття безуспішно боролися за повернення їхнього храму. Сталося фактом те, що так міцно гнітило душі наших вірних, за що так ревно молилися, за що терпіли і гинули наші світські і духовні провідники. Це рішення Папи зворушило чимало людей навіть тих, яких огортала зневіра у справедливість і тих, у яких зароджувалися сумніви релігійні, зцілилась віра у Божу справедливість.

Люди ожили духом, зідхнули до Бога, нарешті маємо свою катедру. Не треба переконувати чим є для них власна церква з рідним обрядом, мовою і традицією. Зрештою кожний обряд, в тому числі і наш, має своєрідну структуру так, як кожен стиль має свій окремий вияв. Всяка неприродність деформує його, позбавляє своєї естетики і величі.

Живучи в Перемишлі довгі роки, я мав нагоду неодноразово переконатися, що саме ця катедра для наших вірних є нібито їхнім тілом, символом повноцінности. Із покоління у покоління вони передають цей **дух**, який вдихнули з благословенного кадила, ікон і її розписів, тих вишивок, які прикрашували її всередині, з тих царських воріт і майстерно виконуваного співу. Саме ця церква, а не інша, мала цю природну силу своїм єством і глибоким Божим даром увійти так глибоко в душі і почуття вірних, що їх стремління до справедливости не можна відвернути найбільш солодкими обіцянками будівництва їм нової, в іншому місці, святині.

Досьогоднішнє втискування їх у латинську юрисдикцію порушувало не лише **етичний** правопорядок, але творило глум і знущання над переконаннями вірних, а головне-завдавало великої шкоди в розвитку християнської етики і моралі.

Греко-католицька катедра в Перемишлі була, є і залишиться в душах її вірних, як велич їхнього духовного надбання, яке об'єднувало і втілювало в життя найсвітліші Божі науки.

Українці в Перемишлі не висувають територіяльних претенсій, вони є льояльними громадянами Польщі, не зазіхають на чуже майно, не сіють ворожнечі і не пропаґують народоненависти, але в момент навіть своєї кризи впевнені, що віднайдуть свою ласку і силу, щоб катедра повернула до їхньої узаконненої власности. Про це повинні пам'ятати всі, хто намагається перешкодити втіленню у життя Ватиканську пропозицію. Країна, **в якій** є так багато галасу про справедливість, сама завдає найбільш страждання. З привички трактується українців **як** неповноправну громаду, це болюче, а ще більш компромітуюче для носіїв правопорядку.

Закінчення буде.

ВІСТІ
НАУКОВОГО Т-ва ім. ШЕВЧЕНКА

Ч. XIII.

Адреса НТШ: Shevchenko Scientific Society, 63 Fourth Ave., New York, N.Y. 10003

НА НОВОМУ ШИРОКОМУ ШЛЯХУ ПРАЦІ

(Розмова з головою НТШ у Львові)

О. Романів в редакції „Свободи"

(О. Кузьмович). Відвідини голови відновленого Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові проф. Олега Романіва у ЗСА були позначені дуже жвавою активністю так, що було важко знайти короткі хвилини на спокійну розмову та принаймні декілька запитань. Його перебування на запрошення НТШ в Америці зосередилося на відвідинах поодиноких наших громад в ЗСА і Канаді, де існують осередки НТШ, а головне зосередилося на участі в Загальних зборах НТШ-А в Ню Йорку та на розмовах з Управою для майбутньої тісної співпраці. Уже за короткий час головування проф. О. Романіва в НТШ у Львові відбулися там дві великі наукові конференції з питань відбудови українського наукового життя, в яких брали участь десятки науковців, у тому — також представники українського наукового світу діяспори.

В часі перебування на Північно-Американському континенті О. Романів мав нагоду зробити широкі пляни для дальшої діяльности НТШ у Львові, як окремої (це він підкреслив) наукової асоціяції, незалежної від Української Академії наук, так як це було до 1940 року. Сам О. Романів є членом-кореспондентом Академії наук України, а його поле діяння — це проблеми технічної міцности конструкційних металічних матеріялів. При нашій зустрічі він передав мені „синю книжечку" із Бібліотеки бібліографій учених УССР про себе, де крім життєпису я знайшла запоморочливий список його друкованих праць від 1957 до 1987 року, із понад 300 назв. Він має за собою 30 винаходів і шість монографій.

Все ж поруч такої широкої наукової діяльности тепер О. Романів всеціло віддався праці для НТШ і його розвитку. Тому у цій зустрічі він у першу чергу інформує, що Записки НТШ, їх друк і редакція будуть тепер відбуватися у Львові, і перший том ч. 221 вже готовий і ми маємо нагоду його побачити. Відповідальними за це перше видання „Записок" були доцент Олег Купчинський, науковий секретар НТШ, та проф. Микола Ільницький. Вони мають широкі видавничі пляни, які О. Романів мав нагоду обговорити із НТШ в Америці. В підготовці, — каже він, — є черговий збірник історично-філологічної секції, а далі підготовляється до друку українською мовою короткий нарис історії України авторства О. Субтельного і А. Жуковського, готуються також біографії видатних українських наукових діячів і особистостей, що досі не були згадані у підручниках чи довідниках.

Нам цікаво знати дещо про велику Бібліотеку НТШ у Львові, яку так добре пам'ятаємо ще з „давніх добрих часів", коли можна було у ній знайти раритети — рідкісні „білі круки" з нашої літератури та історії.

Проф. Романів вияснює, що саме тепер ведуть вони боротьбу за те, щоб з'єднати все те, що ще залишилося із давньої бібліотеки та архівів. Частина находиться в Бібліотеці ім. В. Стефаника, — бракує однак ще відповідних приміщень, щоб всі кинижкові фонди перенести та упорядкувати. Це одне із найближчих завдань. А далі на черзі організація наукових конференцій, а в 1991 році передусім велика історична конференція з приводу 125-річчя з дня народження Михайла Грушевського. В часі перебування в ЗСА і Канаді О. Романів приклав зусиль для створення загального комітету святкувань із представників усіх інших українських наукових інституцій. Збирається датки на пам'ятник нашому великому історикові у Львові на місці, де стояв пам'ятник польському письменникові-драматургові А. Фредрі. В тій цілі створено при кредитівці „Самопомочі" в Ню Йорку окреме конто при конті НТШ, і О. Романів надіється, що українська громада як завжди щедро на цю ціль буде складати свої датки. Він однак підкреслює, що умовини віднови і розвитку НТШ у Львові є дуже важкі. Треба доконче відродити знання українознавства, української науки, які дуже занедбані. Історія України не була подавана правильно, правопис зрусифікований, — все це чекає на зміни, які хоче саме НТШ перевести, незалежне ні від кого. Але тепер НТШ із-за економічної ситуації в Україні стоїть перед великими фінансовими проблемами — хоч і має добрі людські ресурси. Це легко зауважити переглядаючи видану програмку Загальних зборів НТШ у Львові, що відбулися в днях 26-27 грудня 1990 року, де крім пленарних нарад можна знайти у працях поодиноких секцій 154 доповіді!

Саме про цей науковий нарибок турбується дуже голова НТШ. Він запевняє нас, що буде вибирати найкращих і найбільше талановитих молодих членів НТШ., чи студентів, які могли б приїжджати до ЗСА чи Канади і переходити тут потрібну їм наукову практику та пізнавати західній світ.

Це чи не найважливіше завдання для найближчого майбутнього, і тому бажаємо активному голові НТШ саме в цьому особливого успіху.

ВІДБУДЕТЬСЯ НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ З ПРИВОДУ 125-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ М. ГРУШЕВСЬКОГО

Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА і у Львові вирішило восени цього року відбути окремі наукові конференції з приводу 125-річчя з дня народження першого голови НТШ проф. Миха йла Грушевського.

В ЗСА така конференція відбудеться при співучасті й співпраці УВАН і УНІГУ, та буде ведена англійською та українською мовами.

Із слова д-ра Ярослава Падоха, уступаючого голови НТШ, на прощання

Закінчуючи мою керівну участь у житті НТШ, дозвольте мені на декілька слів про домо суа.

З НТШ я зв'язався ще в ранніх тридцятих роках нашого сторіччя, коли, закінчивши у Краківському університеті правничі студії зі званням маґістра права, я, за згодою великого приятеля українців, професора історії польського права Пшемислава Домбковського, у Львівському університеті почав брати участь у його семінарі того ж права, щоб познайомитися з історією українського права, яке, очеидно, не викладали у польських університетах. До цього професора скерував мене покійний голова НТШ Микола Чубатий, колишній професор історії нашого права у Тайному Львівському університеті, з яким проф. Домбковський співпрацював.

У нього я й почав працювати над дисертаційною темою про ґрунтовий процес на Україні в XVII-XVIII сторіччях. Водночас я, живучи в Стрию, де відробляв п'ятирічну практику, щоб стати адвокатом, мав виклади про історію українського права для українців-студентів Львівського університету, допомагаючи в цьому проф. М. Чубатому, зокрема після його виїзду до Америки.

Головні джерела до моєї дисертаційної праці знаходилися у бібліотеці НТШ, і так я зв'язався вперше з нашим славетним Товариством. В пізньому 1938 році я віддав свою працю проф. Домбковському, але війна перешкодила мені завершити докторську стадію моїх студій нашого давнього права. Моя апробована ним дисертація знаходиться в архіві університету у Вроцлаві.

Після розв'язання НТШ совєтами і по моїй еміґрації на Захід, я включився у працю таємного НТШ у Кракові під німецькою окупацією, і після дальшої еміґрації до Німеччини я був обраний, чи радше кооптованим, до першої на еміґрації управи НТШ у Мюнхені. Це сталося 1947 року, а два роки пізніше, як дійсний член НТШ на підставі пропозиції проф. Лева Окіншевича, я став членом Управи НТШ у Ню Йорку. Була це *перша* управа нашого Товариства в цьому краї. З перервами, із-за важких обставин тутешнього життя й моїх поновних студій права у тутешнім університеті св. Івана й у семінарі совєтського права при катедрі проф. Джана Газарда в Колюмбійському університеті, на якийсь час перервалася моя активна праця в тутешньому НТШ. Цю перерву я скомпенсував тринадцятирічним головством яке кінчається сьогодні.

„З журбою радість обнялась" каже поетичний афоризм. З точки зору громадської служби ці 13 років (13-ка — фатальне число!) — це була хоч нелегка, але почесна й продуктивна громадська праця. Адже й найбільший скептик й недруг НТШ мусить признати, що служити 117-літньому Товариства Грушевського, Франка, Гнатюка — це справжній привілей, а пост голови — один з найвищих відзначень, що їх наша, зокрема, заморська громада може дати. Але водночас — це чи не найважчий й найбільш відповідальний обов'язок, якому треба віддати не лише свій час, але цілого себе.

Поза цим обов'язком немає змоги на інші труди; він вимагає повної посвяти. Вона особливо важка для творчих людей, зокрема науковців. НТШ дуже заздрісний за своїх керівників, і дуже вимогливий до них. Не залишає часу ні на що, що й казати про творчу наукову працю. Пару брошурок, десяток статтей і останнього часу — друк давно написаної книжки, — це все, що я міг придбати за всі ці довгі роки... Але почуття добре сповненого обов'язку, — і це для НТШ, і несподіване щастя з приводу майже чудом відновленого Львівського Товариства, — дає велику рекомпенсату за нездійснені особисті сподівання й амбіції.

Хто скаже сьогодні, що ми не виконали свого обов'язку? Що не доклали праці й посвяти для того, щоб зберегти вікове Товариство й діждатися його відновлення у місці його народження? Участь у наших зборах дорогого гостя проф. Олега Романіва, голови відродженого НТШ у Львові відповідає на такі питання. Ми маємо це як доказ, що не на марне пішла наша піввікова праця на чужині й, що вона знайде признання в історії НТШ.

Ці збори, 13-ті за чергою, нашого Товариства, відбуваються у 13-му році мого головства. Ось ще одна основа для віри в ясне майбутнє цього незнищимого НТШ. Бо дві тринадцятки дають разом 26, а це в ніякім випадку не фатальне число.

Додати маю ще до мого слова, що було для мене великою честю, як Номінаційна комісія пропонувала мені залишитися на посту голови ще одну каденцію. Але більшою за цю спокусу було почуття справжнього обов'язку подбати за відмолодження управи, зокрема у наш історичний час. Адже розпочався новий многонадійний період нашої праці на тлі справді історичних змагань за повну суверенність нашого народу, а в цьому його науки.

Дякую Вам за терпеливість, яку Ви виявили, давши мені можливість Вас очолювати і тепер сказати моє прощальне слово.

Ярослав Падох

РЕЗОЛЮЦІЇ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА АМЕРИКИ

що відбулись 15-го грудня 1990 року, в Ню Йорку, (на 117-му році від заснування НТШ у Львові і 43-му році існування НТШ в Америці).

1. Загальні Збори НТШ Америки вітають усі українські наукові установи в Україні й діяспорі, що працюють для добра української науки і культури.
2. Загальні Збори також пересилають свій щирий привіт усім крайовим Науковим Товариствам ім. Шевченка: в Австралії, Західній Европі, Канаді, а тепер і знову в Україні.
3. Загальні Збори з найбільшою радістю прийняли до відома факт відновлення матірнього Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, після того, як десятиліттями воно було однією з перших жертв чужого режиму.
4. Загальні Збори складають на руки присутнього голови НТШ у Львові д-ра Олега Романова щирий привіт усьому членству в Україні, і бажають, щоб НТШ в Україні продовжувало свою попередню традицію.
5. Загальні Збори піддержують усі дотеперішні заходи попередньої Управи НТШ-А щодо співпраці з НТШ у Львові і доручають новій Управі продовжувати цю співдію.
6. Загальні Збори стверджують, що головною місією НТШ дальше є праця в ділянці науки, головно в гуманістиці, пов'язаною із темами про Україну й українську культуру. Ця активність повинна бути у тісній співпраці із науковими силами України, а зокрема НТШ, як і з іншими українськими науковими інституціями у світі.

Голова НТШ отримав почесний докторат

Філядельфія, Пени. — Як повідомляє Бюро президента коледжу Святої Родини, там відбулася в четвер, 11-го квітня, 34-та з черги церемонія надавання почесних наукових ступенів. У цей день голова НТШ у ЗСА Леонід Рудницький, професор Ля Саль університету, отримав почесний докторат із коледжу Святої Родини у признанні за його працю на полі освіти і науки, та у вихованні студентів, а цим — поліпшення стану цілої спільноти.

Проф. Л. Рудницький окремим листом був запрошений виголосити, з приводу надання йому цього почесного докторату, відповідне слово до зібраних студентів, щоб цим словом заохотити їх до праці над підвищенням їхнього інтелектуального рівня.

Церемонія відбулася в залі Центру коледжу о годині 7-ій вечора.

Вісті з Головної Ради Наукового Товариства ім. Шевченка

Головна Рада Наукового Товариства ім. Шевченка очолює під цю пору чотири крайові НТШ, тобто: в ЗСА, Канаді, Европі й Австралії. Заходить моьливість, що це буде створене НТШ в Польщі й Чехо-Словаччині, тоді й вони будуть членами Головної Ради НТШ. Ця справа ще в стадії організації тих нових товариств. Поодинокі члени в цих країнах є вже членами у відповідних Секціях.

Головна Рада виконує координаційну і репрезентативну ролю в нашій найстаршій науковій інституції. Речником Головної Ради є її Президія, а радше її Президент, який з того титулу бере участь в різних імпрезах, чи то на внутрішньому нашому форумі, чи на міжнародному.

З відновленням НТШ у Львові виринає нова ситуація у відношенні НТШ в діяспорі до відновленого НТШ у Львові.

Вже минулого року Президент Головної Ради НТШ д-р Ярослав Падох мав особливу нагоду репрезентувати ГР НТШ на величавому зібранні в днях 16 і 17 березня 1990 року у Львові з нагоди відновлення діяльности матірнього товариства НТШ. Другий раз Президент ГР НТШ репрезентував українську науку в діяспорі в Києві і Львові в серпні і вересні 1990 року. Про ці свої поїздки в Україну інформував нашу спільноту в „Свободі" та на окремій доповіді і на засіданнях НТШ А.

Генеральний Секретар ГР НТШ працює далі над Хронікою, особливо над біографічними даними поодиноких наших вчених, які відійшли до вічности в час Другої світової війни і після війни, і про них або цілком не було згадки, або ці згадки були порозкидувані по різних публікаціях. Потрібно такі інформації про членів НТШ зібрати бодай в такого роду публікації НТШ, як Хроніка НТШ.

Ці дані повинні були приготовити директори Секцій, але за виїмком деяких таких даних треба шукати в часописах чи журналах. Надіємось, що такі дані бодай в більшості будуть в недовзі зібрані, і Хроніка буде могти появитися ще цього року.

За звітний час Головна Рада НТШ затвердила дійсними або членами-кореспондентами в поодиноих секціях таких членів:

В Секції філологічній Головна Рада НТШ затвердила таких дійсних членів: д-р Микола Сивіцький — Варшава — українська література; д-р Марко Павлишин — Австралія — українська література; д-р Степан Козак — Варшава — літературознавство.

(Закінчення на стор. 4)

НАЗАР ГНАТЕНКО ОДЕРЖАВ ДОПОМОГУ З ФУНДАЦІЇ Д-РА КОНСТАНТИНА КЕБАЛА ПРИ НТШ

Д-р Константин Кебало заклав при Науковому Товаристві ім. Шевченка Фундацію в імені світлої пам'яті незабутньої внучки Соні-Адріяни Богачевської у висоті 25-ти тисяч долярів. Фундація є передбачена допомагати студентам високих шкіл у діяспорі й Україні, які виявили здібності й працьовитість у галузі українознавчих студій — історії, літератури і мистецтва. Допомога, чи стипендії з фундації, має уділятись із процентів закладового капіталу.

До речі, при Науковому Товаристві ім. Шевченка утворилося вже декілька подібних фундацій, щоб допомагати потребуючим студентам для закінчення студій чи написання докторських дисертацій. Із цих фундацій вже були уділені допомоги студентам, а деякі є у процесі вирішення. Уділенням стипендій чи допомоги займається окрема Стипендійна комісія при Управі НТШ, головою якої під цю пору є проф. Іван Фізер.

Допомогу молодому і надійному студентові мистецтва Назареві Гнатенкові, за згодою фундатора д-ра Константина Кебала, у висоті тисячі долярів винятково уділила попередня Управа НТШ. До речі, Н. Гнатенко був подався на стипендію з Фундації ім. Петра Андрусева, але це була одна стипендія і її одержала Марія Ривакович, також студентка мистецтва.

Назар Гнатенко син відомого артиста-маляра і мистця-реставратора св. п. Валерія Гнатенка. Назар кілька років тому прибув з матір'ю, мистецтвознавцем і музеознавцем Стефанією Гнатенко до Америки, і тут продовжує студіювати малярство, бо вже змалку мав замилування до рисунку і малювання, успадкувавши свій талант від своїх батьків. Назар, закінчивши дитячу мистицьку школу у Львові, основоположником якої був мистець Роман Турин, був вступив до Львівської школи прикладного та декоративного мистецтва ім. Івана Труша, де провчився два роки. До речі буде згадати, що св. п. Валерій Гнатенко і пані Стефанія були активно заанґажовані у правозахисному русі і за це не раз їх переслідувано владою у ті т. зв. „застійні" роки. Родина Гнатенків довго старалась одержати дозвіл на виїзд до Америки і це не було легко у той час. Нарешті п-во Гнатенки одержали дозвіл на виїзд до Америки, два тижні перед смертю Несторового батька, який вже не був у спромозі скористатись із його візи.

Про те і тут, в Америці не обійшлось без труднощів, хоч вони і є на те, щоб з ними боротися. Назар, не втрачаючи часу, рішив далі продовжувати студії мистецтва, вписавшись до „Парсонс Школи Дезайну", і тут, як і раніше, він робить гарні поступи в науці, виявляючи свою працьовитість і дбайливість, за що у великій мірі йому уділено стипендію. Ця стипендія, хоч не задовольняє усіх потреб студента, але символічно вона буде заохотою для юнака, бож його подання про стипендію полагоджено було позитивно, а це добрий початок. Назареві Гнатенкові бажаємо дальших успіхів у студіях і їх завершення, а д-рові Константинові Кебалові дякуємо, що схвалив уділення стипендії з Фундації його імени.

За Канцелярію НТШ
Микола Галів

НОВІ ЗВИЧАЙНІ ЧЛЕНИ НТША

В останніх місяцях прийнято таких нових звичайних членів: Дору Горбачевську, Ґрента Давсона, Івана Дутка, Яна-П'єра Капа, Андрія С. Мандзія, Джеймса Мейса, Ярослава Оберишина, Михайла Пилипчука, Олександра Пришляка, Романа Процика, Михайла Снігуровича і о. Івана Терлецького.

З ДІЯЛЬНОСТИ ОСЕРЕДКУ ПРАЦІ НТШ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

(Із звіту голови Осередку проф. М. Лабуньки)

Вечір на пошану українського письменника Олеся Гончара у Філядельфії. Промовляє Лариса Онишкевич. Сидять (зліва): Марта Тарнавська, Леонід Рудницький, Анатолій Погрібний, Мирослав Лабунька.

I. Наукові конференції.

У звітовому часі Управа ОП організувала сама одну наукову конференцію й співорганізувала другу, а саме: (1) Наукову конференцію, присвячену творчості бл. п. Григора Лужницького, історика й літератора та письменника, дійсного члена НТШ і співробітника ОП у Філядельфії. Конференція, на якій виголошено чотири доповіді про багатогранну творчу працю св. п. Г. Лужницького, відбулася 30-го березня 1990 року (2) Наукову конференцію (враз із університетом Ля Саль та Філією УКУ у Філядельфії), присвячену Олесеві Гончареві, під загальною назвою: „Сучасне і вічне: 'Собор' Олеся Гончара". Конференція відбулась у приміщеннях Ля Саль університету 3-го листопада 1990 року. Доповіді виголосили: професор Київського Державного Університету Анатолій Погрібний, дослідник творчости О. Гончара; Лариса Онишкевич, Марта Тарнавська, Леонід Рудницький і Мирослав Лабунька.

II. Наукові та інформативні доповіді й зустрічі з науковими працівниками.

Внаслідок перемін у Східній Европі, а в першу чергу в СССР і в Україні, назріли події й відносини, що впливають і на форми та вид діяльности нашого ОП. Часті гості, що прибувають до нашого міста з України та з інших країн Східньої Европи, де існує українська діяспора, щоб могти виступити перед українською громадськістю, користають із послуг та форуму нашого ОП. Таким чином Осередок Праці, що в минулому служив в першу чергу форумом для виступів місцевих вчених і діячів культури, тепер — з бігом щас-

(Закінчення на стор. 4)

У ЛЬВОВІ ВІДНОВЛЕНО ВИДАВАННЯ ЗАПИСОК НТШ

Згідно із договоренням усіх світових центрів НТШ, у Львові, вперше після 1937 року, випущено том записок НТШ, зберігаючи нумерацію, якої після 1937 року придержувалися видання Записок у діяспорі. Цей том має чергове число 221 і послідовно зберігає структуру попередніх томів. Старанно виданий том, під літературною редакцією Юрія Коваля та художнім оформленням Василя Сави, містить на 379-ти сторінках статті, поділені за тематикою так: літературознавство, мовознавство, архівні матеріяли і критика та бібліографія. В чепурно оформленому томі є також на доброму папері окремі сторінки з ілюстраціями; їх усіх є 18. В більшій кількості це титульні сторінки книжок, про які йде мова у статтях, та фотографії деяких листів чи автографів.

Серед авторів статтей у переважній більшості є автори — науковці з України, тільки у відділі літературознавства находимо прізвища із діяспори: Григорія Грабовича, сл. п. Володимира Міяковського, Олега Ільницького.

Записки розпочинаються вступним словом голови НТШ у Львові Олега Романіва і заввагами від редакторів тому. У цих заввагах читаємо, що, зберігаючи давню українську наукову традицію, передусім видань НТШ, представляючи авторів, редактори оминали їхні наукові звання і титули тому, що за основу їм служила вагомість наукова та актуальність тематики праць. У вступному слові голова НТШ подає коротко історію Записок НТШ.

Том 221-ий, який із багатьох оглядів є історичним, подає праці Філологічної секції. На кінці книги інформується, що, наступний, тобто 222-ий, міститиме праці Історично-філософської секції, том 223-ій Секції етнографії та фольклористики, а том 224-ий — праці Секції мистецтвознавства. Зміст тому 221-го подано також англійською мовою; після кожної статті є коротенький зміст англійською мовою. Ціна тому, виданого у книжковій фабриці Львова „Атляс" у 2,000 примірниках, становить 5 карбованців.

Помер д-р Роман Осінчук

Ню Йорк, Н. Й. — Тут несподівано помер 11-го лютого ц. р. на 89-му році життя один із найактивніших членів Управи НТША, — активний дослівно до останнього віддиху. Ще в суботу 9-го лютого перебув цілий день на засіданні Управи НТШ, забираючи слово у у всіх актуальних справах. Смерть зустріла його вночі із 10-го на 11-те лютого, а похоронні відправи відбулися в днях 11-го і 12-го лютого в Ню Йорку, на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного у Савт Бавнд Бруку.

Д-р Р. Осінчук був одним із основників НТШ в ЗСА; він також почесний член НТШ, доктор гоноріс кавза Українського Вільного Університету, дійсний член НТШ, довголітній голова Біологічно-хемічно-медичної Секції НТШ, професор Українського Католицького Університету у Римі та, доцент Медичного Інституту у Львові. Як видатний лікар, був ініціятором і співосновником Українського Лікарського Товариства, ініціятором та першим редактором „Лікарського Вісника", активним членом і одним із основників Українського Патріярхального Товариства та був до смерти головою „Патріяршого Фонду".

Д-р Р. Осінчук був широко відомим громадсько-політичним діячем та журналістом, і багато років постійно дописував до щоденника „Свобода", ведучи в газеті рубрику „Здоров'я — всьому голова".

У сороковий день смерти св. п. Р. Осінчука Управа НТШ після Поминального Богослуження відбула жалобні сходини, присвячені Спочилому, у власному приміщенні, в Ню Йорку.

НОВА УПРАВА НТША РОЗДІЛИЛА СВОЇ ФУНКЦІЇ

В дні 26-го січня відбулося в Ню Йорку перше засідання президії обраної на Загальних зборах Управи НТШ А, на якому розділено обов'язки поміж поодинокими членами та секціями. Президію Управи творять Леонід Рудницький — голова; Олекса Біланюк — екзекутивний заступник і Лариса Онишкевич — науковий секретар. Ці три особи творять також Координаційну комісію секцій. Зв'язки з Україною перебрав заступник голови Мирослав Лабунька, зовнішні зв'язки — Альберт Кіпа, пресу — Володимир Стойко, пост скарбника - Володимир Рак, секретарями обрано Володимира Калиновича і Ольгу Кузьмович. Справу видання Енциклопедії Українознавства в діяспорі передано Комісії, що складається із Ярослава Падоха, Івана Серанта, Л. Рудницького і В. Рака. До Комісії фондів увійшли: А. Кіпа, В. Рак, Я. Падох, І Серант. Іван Головінський, Святослав Трохименко і Роман Процик. Суботні доповіді будуть у руках В. Калиновича, Анни Процик і Л. Онишкевич; а до Степендійної комісії увійшли: Іван Фізер, Мирослав Знаєнко В. Рак і М. Лабунька, а до Статутової комісії — Я. Падох, Василь Ленцик, Василь Маркусь і Дмитро Штогрин. Комісія членства — це Олекса Біланюк, Любомир Романків І. Головінський, Роман Андрушків і С. Трохименко.

Покликано також до життя вже давніше створену Комісію комп'ютеризації, до якої увійшли Роман Андрушків, Тетяна Кейс, Роман Воронка, Володимир Василакі і Любомир Онишкевич. Бібліотеками й архівом займатимуться М. Лабунька, Д. Штогрин і Т. Кейс. У Видавничій комісії є Л. Онишкевич, Володимир Стойко, А. Процик, В. Рак, Л. Рудницький і В. Калинович. Комісія інформації до преси під проводом В. Стойка має у своєму складі: І. Кедрина, А. Кіпу, В. Калиновича, Т. Кейс, О. Кузьмович і Оксану Драй-Хмару-Ашер.

А. ПОГРІБНИЙ ПИШЕ ВРАЖЕННЯ ПРО КОНФЕРЕНЦІЮ АААСС

Як вже було інформовано в пресі, в часі осінньої річної конференції АААСС у Вашінгтоні в окремій сесії вшановано відомого письменника України Олеся Гончаря. На цю сесію приїхав з привітаннями від недужого письменника, що сам не був у силі прибути, Анатолій Погрібний, професор Київського Державного Університету і дослідник творчости О. Гончаря.

Вернувшись до Києва, він у „Літературній Україні" з 6-го грудня 1990 року помістив простору статтю під заголовком „Американські орбіти Собору", в якій подає свої дуже позитивні враження як з конференції АААСС, так і з інших зустрічей з українською громадою ЗСА. Зокрема друга конференція на пошану О. Гончаря, що відбулась у Філядельфії українською мовою, врадувала гостя з України і він про неї пише дуже докладно. Він підкреслює виїмково тепле ставлення американської України до Олеся Гончара, провідного письменника України, в Науковому Товаристві Шевченка в Ню Йорку, чи в Ратґерському та Гарвардському університетах, і в католицькому університеті Ля Саль біля Філядельфії. Тому йому зовсім не дивно, що при такій поважній настанові українських науковців в діяспорі виринула ідея пропонувати О. Гончара на нагороду Нобеля, і А. Погрібний стверджує з докором, що це повинні були зробити літератори України, а не діяспори.

Закінчує А. Погрібний свої широкі нотатки, як сам пише, „неконференційно", бо всі ці події насунули йому думку, що існує „Один Собор" — Собор Української Держави, коли, оглядаючи будинок УКУ в Філядельфії, господарі йому заявили, що цей гарний будинок призначений для посольства Української держави в ЗСА.

Писанкова Україна Ю. Віктюка в Чикаґо

Ілюстрація до циклу віршів Лесі Українки „Сім струн" — „Колискова".

Заходами Культурного Осередку при парафії свв. Володимира і Ольги, в Чикаго відбудеться виставка відомого в Україні і поза її межами мистця Юрія Віктюка. Виставка проходитиме в залях осередку, 2247 Вест Чикаго авеню, від 12-го до 14-го квітня. Відкриття виставки відбудеться 12-го квітня о год. 7:30 вечора. Слово про мистця виголосить проф. Богдан Рубчак.

Це вже друга зустріч шанувальників мистецтва з творами мистця. Перша виставка творів Ю. Віктюка відбулася в 1989 році в галерії Товариства „Самопоміч" в Чикаго, а її спонзором був Український Національний Музей в Чикаго. Мистець багато експериментує, йде своєю дорогою у мистецтві. Свою творчість він розвиває на основі джерел українського народного мистецтва. Емоційні настроєвости графічним роботам Ю. Віктюка надає кольор, промовистий, яскравий, що йде від кольористики небутових і ритуально-святкових предметів: кераміки, писанки, одягу тощо.

Цього разу мистець представить три великі серії графічних творів: „Гопак", „Гаївки" і „Україна", і ця остання серія є присвячена Олександрові Архипенкові.

Ясність творчих стремлінь проявилась у серії „Гопак", яку мистець будує на зіставленні контрастних кольорів, передачи динаміки і ритміку народного танцю. В „Гаївках" переважає пісенна мелодика. Також буде можливість оглянути велику серію декоративних композицій побудованих на основі писанкових мотивів.

Приємною несподіванкою буде серія „Ікони", виконана сином мистця 9-річним Михайликом, праці якого є сміливі своєю кольористикою і малюнком.

С. Гавриш...

(Закінчення зі стор. 1)

словами, членство є запорукою росту, або упадку будь-якої установи. В зв'язку з цим звітодавець повідомив, що в звітовому році, який був конвенційним, Округа мала придбаних 215 нових членів, забезпечених на імпозантну суму 1,537,000 дол І так Філядельфійська Округа 27-ий раз стала чемпіоном серед всіх округ. За так поважні успіхи Округи звітодавець висловив щиросердечну подяку тим членам відділових управ, які своєю відданою працею допомогли задержати чемпіонство Округи. В першу чергу він згадав голову Головної Контрольної Комісії В. Пастушка, який придбав 45 нових членів. В дальшому він відчитав прізвища всіх секретарів, які придбали більше, як 10 нових членів: інж. Б. Одежинський — 15 членів, Христина Гербеги-Фуга — 15 членів, П. Щерба — 15 членів, А. Кушнір — 13 членів, Т. Дуда — 12 членів, П. Тарнавський — 11 членів і М. Мартиненко — 10 членів. Також були поіменно згадані 29 секретарів, які придбали менше чисто членів, а при тому згадано і чотири відділи, які не придбали ні одного члена.

Говорячи про інші ділянки праці Округи, голова згадав про відбутий в серпні Союзовий День, який, не зважаючи на химерну погоду, був вдалим. Це свято Округа влаштовувала разом з УСО „Тризуб", щоби фінансово підбудувати ту установу, яка є гордістю Філядельфії. Тому коштом УНСоюзу й Округи збудовано два павільйони на посілості „Тризуба" в Горшамі Па. Інформуючи про Союзовий День, звітодавець згадав, що під час свята головний секретар УНС Володимир Сохан, який був головним промовцем, в товаристві головного касира Олександра Благітки й інших членів Головного Уряду, офіційно проголосили вибір секретаря 173-го Відділу П. Щербу Союзовцем Року Філядельфійської Округи і вручили йому відповідну плякету. В дальшому була згадка про відбуту нараду конвенційних делегатів в травні, як рівнож згадано про секретарський семінар на Ольжичівці у вересні.

Відтак до звіту був запрошений секретар Округи Дмитро Федорійчук, який обширно інформував, що члени Управи відбули 11 засідань, полагоджувано різні справи в зв'язку з Союзовим Днем, вислано 300 листів до членів Управ та організацій. Висловив подяку за співпрацю всім членам Управи. Касир Округи і адміністратор Союзового Дому Петро Тарнавський інформував про фінансові справи, подавши, що майно Округи зросло на 1,125 дол. завдяки відбутому Союзовому Дневі.

За Контрольну комісію звіт подав голова мгр І. Скочиляс, заявивши, що переведена контроля книговодства касира і діловодства секретаря ствердила, що обидва члени свою працю виконували дуже добре і тому поставив внесок на уділення абсолюторії дл П. Тарнавського і Д. Федорійчука з признанням і подякою.

Після звітів було кілька запитів, а відтак приступлено до вибору Управи на біжучий рік. Покликаний до слова голова Номінаційної комісії інж. І. Скіра запропонував слідуючих осіб на вибір до Управи та Контрольної Комісії, які були обрані одноголосно. До Управи ввійшли: д-р Богдан Гнатюк — почесний голова, Степан Гавриш — голова, інж. Іван Скіра, Петро Щерба і Федір Петрик — заступники голови, Василь Євтушенко — секретар, Петро Тарнавський — касир, Андрій Кушнір — імпрезовий референт, інж. Михайло Нич — референт зв'язків Микола Пришляк — організаційний референт; Василь Пастушок — член Управи з уряду.

Членами ширшої Управи стали: д-р Іван Скальчук, мгр Володимир Яців, інж. Богдан Одежинський, Димтро Федорійчук, Теодор Дуда, Люба Шеремета, Катерина Панчешин, Степан Шилкевич ,Мар'ян Коженьовський, Яким Козел, Іван Бойчук, Юрій Данилів, Михайло Луців, Йосиф Хома, Іван Васюрко, Юрій Будерацький, Бруно Данківський і Олександер Пришляк. Контрольну комісію очолив мгр Іван Скочиляс, а членами обрано інж. Віталія Трипупенка, Оксану Гарацьку, Михайла Мартиненка і д-ра Івана Куйдича.

Після виборів до слова запрошено головного секретаря Володимира Сохана, який привітав в імені Екзекутиви присутніх союзовців, висловив признання і гратуляції за так гарні успіхи Округи, як в організаційній праці, так і в суспільно-громадській. Він звернув увагу на працю Округи, висловив подяку секретарям за нових членів, а також зложив гратуляції союзовому чемпіонові Василеві Пастушкові за придбаних 45 членів. Після цього, В. Сохан обширно інформував про всі ділянки праці цілости Союзу. Він згадав про рух членства, фінансову господарку, Союзову Будівлю, Союзівку, видавництво. За його словами тепер щоденник „Свобода" має 11,000 передплатників, а „Український Тижневик" має 9,000 передплатників. Інформував про Пресове Бюро УНСоюзу в Києві, яким керує редактор Марта Коломиєць. Згадав про Координаційний Комітет Допомоги Україні, з яким УНС співпрацює. Говорячи про організаційні справи він апелював до секретарів, щоби приєднували нових членів, а при тому подав інформації про нові кляси забезпечення. Також пригадав секретарям, що проспекти — майбутні члени можуть одержати „Свободу" на протязі трьох місяців безплатно, як також „Український Тижневик".

Після річевої доповіді В. Сохана були запити від присутніх союзовців, а саме: інж. Б. Одежинського, П. Щерби, інж. В. Трипупенка, В. Євтушенка, мгр Володимира Яціва, Ірини Щерби, інж. Івана Скіри, мгр Івана Скочиляса, д-р Б. Гнатюка і М. Мартиненка. Доповідач дав всім дискутантам точні відповіді.

Голова Головної Контрольної Комісії В. Пастушок, запрошений до слова, в першу чергу висловив всім делегатам 32-ої Конвенції з Філядельфійської Округи подяку за вибір на цей пост і при тому запевнив, що дальше буде віддано працювати для розбудови УНСоюзу.

Запрошений до слова переобраний голова С. Гавриш висловив подяку в імені обраної Управи за довір'я, а відтак подав плян праці на біжучий рік, а саме відбути традиційний Союзовий День на „Тризубівці" в неділю, 18-го серпня з відповідною програмою. Відтак він інформував, що Окрузі призначено придбати 220 нових членів і тому просив союзовців висловити свою думку чи це буде можливим до виконання. Більшість секретарів не була згідна з так високою квотою, але всі дали згоду на систематичну організаційну праці, щоби здобути бодай 180 членів, а якщо буде можливість, то придбають більше, як 220 членів. В дальшому голова апелював до відділових урядовців, щоби в зв'язку з тими історичними подіями, які зараз відбуваються в Україні, були активними в суспільно-громадській праці. На закінчення пропозицій пляну праці С. Гавриш вручив головному секретареві В. Соханові 12 аплікацій нових членів, які зложили секретарі: п'ять аплікацій — секретар 32-го Відділу мгр В. Яців, три аплікації секретар 83-го Відділу А. Кушнір, дві аплікації секретар 375-го Відділу П. Тарнавський і по одній аплікації секретар 173-го Відділу П. Щерба і секретар 216-го Відділу інж. Б. Одежинський.

Голова Президії д-р Б. Гнатюк на закінчення нарад побажав новообраній Управі у проводі з головою успіхів у праці та запросив всіх присутніх до перекуски.

Вісті...

Закінчення зі стор. 3

В Історично-філософічній Секції:

Деякі члени були затверджені раніше, але не проголошені; дійсні члени: Блаженніший Мирослав Іван Кардинал Любачівський — доктор теології, права й історії, обраний дійсним і почесним членом НТШ; д-р Орест Субтельний — історія (Канада); д-р Йоганнес Мадей — історія (Німеччина); д-р Богдан Осадчук — політичні науки (Берлін, Німеччина); Єпископ Михайло Гринишин, ЧНІ, — історія (Париж, Франція); о. д-р Іван Хома — історія (Рим, Ватикан); о. д-р Іван Музичка — історія (Рим); д-р Ришард Торжецький — історія (Варшава, Польща); д-р Роман Олійник — історія (Монтреаль, Канада); о. д-р Ігор Мончак — історія (Монтреаль).

Члени кореспонденти:

о. д-р Любомир Гузар — історія і теологія (Рим); д-р Михайло Палій — історія (Канада).

В Біологічно-Хемічно-Медичній Секції:

Д-р Іван Головінський — психологія (Ратгерс Університет, ЗСА); д-р Павло Джуль — Медицина (ЗСА); інж. Евген Івашків — біохемія (ЗСА); д-р Ігор Масник — біологія (ЗСА); д-р Богдан Гайдукевич — хемія (ЗСА).

Генеральний секретар відзначив черговість Записок НТШ, які останнього часу вже появились або є на черзі до публікації.

Отже, як том 205 появилась збірна праця на пошану засновника і першого голови Американського НТШ проф. Миколи Чубатого, під назвою „В пошуках історичної правди"; том 206, збірна праця: „Лемківщина — історія, люди, культура"; том 207: Володимир Гнатюк — праця Миколи Мушинки (з Пряшева, Чехо-Словаччина); том 208: Мирослав Трухан „Українці в Польщі після Другої світової війни"; том 209: Ярослав Падох: „Суди і Судовий процес Старої України"; том 210: Володимир Старосольський — монографія, написана д-ром Юрієм Старосольським і мгр Уляною Старосольською, і деякі твори Володимира Старосольського одного з найвидатніших правників перед і після Першої світової війни; том 211: Іван Зілинський, під редакцією проф. Юрія Шевельова; том 212: Василь Лев, збірна праця на пошану довголітнього директора Філологічної секції проф. д-ра Василя Лева; том 213: Григорій Лужницький, збірна праця на погану д-ра Григора Лужницького, відомого вченого, письменника і журналіста; том 214: Артем Ведель — праця д-ра Ігоря Соневицького; том 215: Українські поселення, англійською мовою, під редакцією д-р Анни Ленцик-Павлічко.

В підготові є цілий ряд праць, які появляться в серії Записок НТШ ще як видання НТШ в діяспорі.

Записки НТШ — це цінні видання і є важливим вкладом в українську науку і культуру. Вони є корисними для кожного, хто любить книжку і хоче поширити свое знання. Тому варто, щоб ці видання знайшлися в книгозбірні кожного шанувальника книжки і книголюба. Цим наша спільнота рівночасно піддержує наші видання, які тепер є так дуже на потребу в Україні.

Василь Ленцик
Генеральний секретар Головної Ради НТШ.

З діяльности...

Закінчення зі стор. 3

ливих обставин, — став багато ширшим форумом обміну думок і інформації. Думаю, що це саме стосується і інших осередків праці НТШ у ЗСА. У цій категорії (доповіді, зустрічі тощо) відбулись наступні імпрези, організовані управою ОП самостійно, чи у співпраці з іншими організаціями:

(1) Вкінці серпня 1989 року відбуто зустріч із видатним етнографом із Пряшева Миколою Мушинкою. Зустріч організував ОП спільно з філією УКУ. Мушинка розповів про життя українців Пряшівщини, що зараз є частиною Чехо-Словаччини, а також про те, яких переслідувань зазнав він особисто від комуністичного режиму перед останніми змінами.

(2) 16-го березня 1990 року на форумі ОП виголосив доповідь проф. д-р Веньямин Сікора з Києва на тему: „Сучасні соціяльно-економічні проблеми України". Проф. В. Сікора, відомий діяч Руху й голова його ж Соціяльно-економічної секції.

(3) 23-го березня 1990 року ОП був співорганізатором вразі із дирекцією Українського Культурно-Освітнього Центру у Філядельфії панелю про сучасний стан України, в якому доповідачі інформували про велике спустошення, що його заподіяла большевицька панування в релігійно-моральному та культурному житті українського народу, а також вказували на знищення, що їх нанесено довкіллю. У панелі виступали культурні і політичні діячі з України, члени Руху: публіцист і літературний критик Іван Дзюба, академік еколог Дмитро Гродзинський та історик і культурний діяч Сергій Білокінь. Вів панель голова ОП.

(4) 27-го березня ОП організував вразі з УКУ зустріч із проф. Анатолем Погрібним із Києва, в якій гість інформував про політичні, наукові й культурні проблеми,, що ними живе інтелігенція України. Проф Погрібний — народний депутат Міської Ради міста Києва.

(5) 6-го травня 1990 року в рамках програми ширших сходин членів ОП коротку доповідь на тему: „Давні писемні пам'ятки України" виголосив голова ОП (М. Лабунька). Доповідь була ілюстрована прозірками.

(6) 27-го листопада минулого року відбулась з рамени ОП зустріч членства та зацікавлених громадян Філядельфії з головою НТШ у Львові, членом кореспондентом АН УССР О. Романівим. Гість поінформував присутніх про відновлення існування НТШ у Львові, про його працю та пляни праці на майбутнє.

(7) 29-го листопада минулого року відбулася зустріч із професором Ягайлонського університету у Кракові Володимиром Мокрим, організована спільно ОП, Філією УКУ та Комітетом оборони прав України. Проф. Мокрий є послом до польського сойму. Він інформував про життя українців у Польщі та про свою працю в користь України й українців у Польщі, як і на міжнародній арені.

(Допис про цю зустріч англійською мовою Тамари Стадниченко-Корнелісон появився в „Українському Тижневику" з 6-го січня 1991 року).

Великдень в Україні...

(Закінчення зі стор. 1)

УАПЦ існує лише в Галичині, де має понад тисячу парафій, а в інших 22-ох областях Ураїни — лише 20 парафій.

Напружено пройшов Великдень і у Львові, де існує конфлікт також між УГКЦ та Римо-Католицькою Церквою. „УКРІНФОРМ" повідомляє, що на невизначений термін перенесено інтронізацію Верховного Архиєпископа Львівської Архидієцезії Римо-Католицької Церкви Мар'яна Яворського, що мала відбутися 6-го квітня. Після зустрічі президента СССР Михаїла Горбачова з Папою Іваном Павлом II, у західньому регіоні України згідно з папською буллею відновлено римо-католицькі єпископати. Львівська Міська Рада не виступає проти організації Епархії у Львові, однак протестує проти того, що при вирішенні питання про створення у Львові Архидієцезії Римо-Католицької Церкви ні Москва, ні Ватикан не вважали за потрібне погодити це питання з Верховною Радою України і з місцевою владою. Народні депутати вважають, що центр Римо-Католицької Церкви в Україні повинен бути у її столиці, Києві, і біля керма її має стояти місцевий пастор, а не громадянин Польщі, яким є Архиєпископ Яворський. Інтронізацію відклали, щоб уникнути конфлікту під час святкування Великодня

Д-р ПЕТРО МИХАЙЛІВ
з дружиною БЕЛИНРОЮ
повідомляють з радістю, що дня 4-го
квітня 1991 р. народилась їм доня
АЛЕКСАНДРА-МАРІЯ

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домів.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хворіб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені	Адреса у Квінсі
ROCKEFELLER CENTER	105-37 64th Avenue
630 5th Ave., Room 1803	Forest Hills, N.Y. 11375
New York, N.Y. 10020	(718) 459-0111

Фонд Руху за Демократизацію України
запрошує усіх на
ПЕРШИЙ КОНЦЕРТ
після успішного турне по Україні
ХОР ДУМКА
повторить програму, яка захоплювала слухачів в Україні
КОНЦЕРТ
в СУБОТУ, 20-го КВІТНЯ 1991 р., о год. 4-ій після полудня
в залі Burnet Jr. High School Caldwell Ave., Union, N.J. 07083
ВЕСЬ ПРИХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ДОПОМОГУ ДЕМОКРАТИЧНИМ СИЛАМ В УКРАЇНІ

ОКРУЖНА УПРАВА СУА ПІВНІЧНОГО НЮ ЙОРКУ
повідомляє, що,
ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД
(Відділів СУА в Рочестер, Баффало і Сиракюзи)
відбудеться в НЕДІЛЮ, 21-го КВІТНЯ 1991 р. в Рочестер, Н.Й.
В ПРОГРАМІ:
о год. 8:30 рано в церкві св. Йосафата відправиться св. Літургія у 5-ту річницю пам'яті жертв нуклеарної катастрофи в Чорнобилі.
Від год. 10 до 1:00 по пол. наради Окружного З'їзду.
О год. 1:30 обід для учасниць З'їзду і громадянства.
Головну доповідь враз із прозірками виголосить референтка Суспільної Опіки СУА ЛІДІЯ ЧЕРНИК, яка відвідала Чорнобильську зону в 1991 р.

Зголошення на обід приймається до 14-го квітня в членок СУА і в Осередку Української Спадщини „Мозаїка"
Щиро дякуємо.

За Окружну Управу СУА
Північного Ню Йорку:

Марія Крамарчук	*Ірина Руснак*
голова	прес. реф.

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО в НЮ ЙОРКУ
ПОВІДОМЛЯЄ, що
ТРАДИЦІЙНЕ СВЯЧЕНЕ
відбудеться
в НЕДІЛЮ, 5-го ТРАВНЯ 1991 р., о год. 2-га по пол.
у великій залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
(142 2-га Аве.) в Ню Йорку
ЗАПРОШУЄМО ВСЕ НАШЕ ЧЛЕНСТВО ТА ГРОМАДЯНСТВО МЕТРОПОЛІЇ
Просимо зголошуватися до кінця квітня ц. р. на адресу:
The Patriarchate, P. O. Box 285 Cooper Sta.,
New York, N. Y. 10276
або телефонічно (212) 673-0457. Вступ 10.00 дол. від особи.
МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА, —
як також найновіші інформації зі Львова.
ПРОСИМО ПРИБУТИ,
УПРАВА

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу НІЯҐАРА, Онт.
повідомляє, що
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
— відбудуться —
в неділю, 27-го квітня 1991 р., о год. 2-ій по пол.
в залі Української (Ст. Катеринс) Кредитівки
118 Niagara Street, St. Catharines, Ont., Canada

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

403, 412, 416, 427, 451, 454, 458, 461, 462, 468

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.
ПРОГРАМА НАРАД:
1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово ген. директора для Канади мґра ІВАНА ГЕВРИКА
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:
мґр Іван Геврик, ген. директор для Канади

За УПРАВУ ОКРУГИ:

д-р Богдан Долішний,	о. Михайло Блаженко,
голова	почесний голова Округи

Для добра української справи

У середу, 10-го квітня, українці Денверу відзначили 96-ту річницю народження одного з найкращих членів нашої денверської громади, людини, яка є прикладом для усіх тих, що докладають зусиль продовжувати боротьбу за українську справу.

Він є доказом, що не обов'язково мати велику арену чи виголошувати промови до тисячів слухачів, щоб мати великі досягнення. Своєю спокійною і наполегливою працею він протягом довгого і продуктивного життя зробив великий вклад в українську культуру.

Він є хоронителем літературної України у нашій діяспорі. Я маю на увазі інженера Льва Биковського, бібліографа, бібліотекаря, автора і того, хто своїм прикладом заохочує усіх інших, що працюють для добра української справи. Його знайомства є дуже широкі. Він цілковито відданий своїй справі. Розсудливий і мудрий активіст у творчій праці багатьох людей.

Народився Лев Биковський у 1895 р. в селі Вільхівці Київської области. Під час перебування в Україні, Польщі, Чехо-Словаччині, Німеччині і в ЗСА він продовжував працювати у різних видах літературних студій. Багато його праць можна знайти у численних бібліотеках західнього світу включно з такою престижевою установою як Бодлі-Оксфорд в Англії. Вони включають твори „Національна бібліотека української держави" (1923), „Бібліотечні справи в Чехо-Словаччині" (1928) і багато інших. Мабуть, найважніші з його праць є ті, що відносяться до теорії бібліографії. До них у першій мірі належить „Українська Бібліографія" (1922) і „Замітки про книгознавство і книговживання" (1923).

В 1974 р. була опрацьована і видана у Вроцлаві в Польщі магістерська дисертація про його розуміння книгознавства і бібліотекарства. Як хоронитель літературної України в діяспорі Л. Биковський укладав багато бібліографій численних людей — учених, державних діячів. Він також компілював свою власну бібліографію у книжці під заголовком „На службі української книжки" (1972). У цій книжці він докладно описує свою власну життєву кар'єру.

Під час Другої світової війни, коли цінні бібліотеки були знищені і дослівно топтані ногами у цілій Европі, Л. Биковський намагався хоч записати назви знищених книжок. Бачучи абсолютну потребу рятувати нашу власну літературну спадщину, а також й інших від воєнної руїни і забуття, він возив свої записки по Европі під час своєї воєнної мандрівки через Польщу, Чехо-Словаччину і Німеччину. Важними також є його автобіографічні праці. В сімох великих і малих томах охоплюють роки від 1895 до 1975 і є дуже цінними з перших рук документами про життя в Україні перед, під час і після Другої світової війни.

Зокрема видатною його працею є біографія і бібліографія, опублікована у 1976 році, про Соломона Гольдельмана, відомого жидівського й українського громадського і політичного діяча, що був одним із засновників Української Народної Республіки в 1917—1920 роках.

В додатку до своєї письменницької діяльності, Л. Биковський також працював як співорганізатор і секретар різних наукових інститутів, включно з Чорноморським Інститутом, котрий був заснований у Західній Німеччині й опісля перенесений до Америки. Він є також повноправним членом Української Вільної Академії Наук у ЗСА.

Святкуючи свій 96-ий рік народження, Л. Биковський залишається далі при здоровому й бистрому розумі, повний творчих сил. Навіть сьогодні він є джерелом з першої руки інформацій і знання про українську літературу, про українські загальні проблеми, що з ними великодушно ділиться з усіми тими, які його відвідують.

Марія Галун-Блох

АГЕНТСТВО АССОШІЄЙТЕД Пресс повідомило, що японський відділ Міжнародного Червоного Хреста займається розміщенням і опікою дітей із Совєтського Союзу, які приїхали туди на лікування, зокрема хворіб рака, якими почали хворіти сотні тисяч дітей в Україні і Білорусії, зокрема після вибуху четвертого реактора в Чорнобилі якраз п'ять років тому. Особливо загрожені є діти, які в тому часі народилися і перебували заблизько атомового вибуху. Групу дітей супроводжає лікар з СССР Александер Третяков, який спільно з японськими медичними спеціялістами у радіологічній клініці в Гірошімі, попробують допомогти тим дітям, яким ще взагалі можна подати медичну допомогу. Ще три інші групи дітей з СССР прибудуть до Японії в липні. Всі кошти, пов'язані з лікуванням і опікою дітей покривають японські добродійні організації. До тепер на цю ціль признано 124 міл. долярів. Збірку грошей на лікування дітей з СССР заініціювала японська газета „Асахі Сімбун".

Під патронатом
СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
ФІЛЬМ
„УКРАЇНА в ОГНІ"

який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, знаходиться в кінцевій фазі продукції.

Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Просимо наше громадянство допомогти нам фінансово закінчити фільм.

Фільм „Україна в Огні" — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України. Даймо змогу, щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь мала доступ до нього.

Тому наше громадянство повинно мати більше вирозуміння до цього фільму, який заступить голокост України.

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі.

Ярослав Кулинич, *фільмовий продуцент*

Пожертви просимо висилати на адресу: FILM FUND for "UKRAJINA V OHNI". No. of Account 9965. Self Reliance (N.Y.) FCU, 108 Second Ave., New York, N.Y 10003.

КУРІНЬ ПЛАСТУНОК „БУРИВЕРХИ" в КЛІВЛЕНДІ
має шану запросити Вас на
ВІДКРИТТЯ МИСТЕЦЬКОЇ ВИСТАВКИ МОДЕРНИХ МАЛЯРСЬКИХ ПРАЦЬ
ТЕМІСТОКЛЯ ВИРСТИ
(Париж, Франція)
в П'ЯТНИЦЮ, 19-го КВІТНЯ 1991 р., о год. 8-ій веч.
в залі Митр. АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО
5720 State Rd., Parma, Ohio
ВИСТАВКА ВІДКРИТА:
П'ЯТНИЦЯ — 8-10 веч.
СУБОТА — 12-8 веч.

За яким...

(Закінчення зі стор. 2)

(хоч і демократичної) держави.

Які є основні атрибути держави? Конституцію встановляє імперіяльна нація. Поневолені нації не можуть її змінити. В державі існує „федеральний" парлямент, та поневолені нації там не мають більшости. Закони парляменту мають зверхність над законами поневолених націй. Компетенції цього парляменту відносяться до оборони, закордонної політики, податків, мита, адміністрації поневолених націй, судівництва, прокуратури, шкільництва, засобів інформації та комунікації, усіх форм транспорту, економії, грошей і фінансів.

Які атрибути потрібні для союзу суверенних держав? Центральний уряд не існує і тому ніхто не може збирати податків від членів союзу. Ніякі союзні військові формації не існують, цебто, кожна республіка має свої військові формації. І це все. Не без уваги на це союз може існувати у формі і політичної, і економічної, і військової спільноти. Досвід у цій ділянці є величезний і на Заході, і на Сході Европи.

Що пропонує „новий" проект „союзу"? Там є маленькі зміни, та вони такі несуттєві, що навіть не оплатиться їх детально розглянути. В „новому" союзі уряд Верховна Рада мають в основному такі самі компетенції, що їх вони мають тепер. Там теж кажеться недвозначно, що „Закон Союзу РСР у питаннях його відання (цеб то в усіх основних питаннях — ММ) мають верховенство і обов'язкові для виконання на території всіх республік". Є там досить багато ділянок, які мали б рішатися разом з республіками, та республіки не мають ніяких можливостей настоювати на своєму на випадок конфлікту. І військо, і війська міністерства внутрішніх справ, і прокуратура мають підлягати урядові імперії.

Уряд України не повинен в ніякому випадку підписувати союзний договір, який дозволяє на існування центрального уряду, союзної Верховної Ради, союзних військ, союзної прокуратури. Навіть коли б цього роду постава уряду України не мала ніяких конкретних наслідків, то все таки це був би жест, якого українському народові сьогодні так дуже потрібно. Треба припускати, що уряд Горбачова зробить дальші дрібні поступки у проекті Союзу. Та росіяни Горбачова поступки ті роблять тому, що тепер імперія є у великих клопотах. Коли ті труднощі скінчаться, тоді

„And the winner is"

(Закінчення зі стор. 2)

го націоналізму у Багдаді, і маючи запевнену мілітарну перевагу на Близькому Сході, виявить більше зрозуміння для заходів Америки врешті якось компромісово удоволити справедливі вимоги палестинців на якесь самовизначення, хоч і в дуже обкроєних межах. Треба пам'ятати, що президент Буш на такому поважному форумі як „стан унії" підкреслив, що до замирення на Близькому Сході мусить прийти на базі принципу „мир за територію", тобто, що цих два мільйони палестинців має право вийти з-під опіки Ізраїля... Загально теж підкреслюється, що в цьому палестинсько-(арабсько)-ізраїльському конфлікті треба „кувати залізо доки гаряче", що „віконце" для розв'язки проблеми, маленьке і поволі замикається, і все повертається до „business as usual", тобто Вашінгтон буде складати заяви, як оця Бушева на „стейті оф юніен", але тиску на Ізраїль не буде. „Лабі" у Вашінгтоні засильна, а інші держави, як СССР, мають свої клопоти. Так справа скликання міжнародної Конференції та ідея „мир за територію", то головне й істотне, для чого пролито теж дещо американської крови, десь на шляху до „наладнання нового порядку у світі"... загубилось. Чували ви про це останніми часами? Ізраїль сказав „нєт!"

Ізраїль певен себе, прикидається, що він не мав нічого спільного з завданнями тієї війни, що він був її жертвою, коли Саддам закидав Ізраїль СКУД-ами. А врешті, і це найголовніше: ЗСА повинні бути дуже вдячними Ізраїлеві, що він не кинув на Ірак у відплату за СКУД-и нуклеарну бомбу... Відомо, що така загроза була поважною, і щоб забезпечити світ від цієї катастрофи державний підсекретар Іґельбирґер перебував для певности у критичний час у Єрусалимі. Як нагороду за цю повстриманість і турботу до інтересів Америки — Ізраїль дістав ще від ЗСА нові сотні мільйонів нагороди...

Взявши до уваги вищесказане, коли б про вислід цієї війни вирішало жюрі безсторонніх істориків і політологів, на манеру жюрі „Оскарів", то проголошено б „урбі нет орбі": ...and the winner is... State of Israel. Itzak Shamir — prime-minister! Я не певен чи цю виграша вийде переможцям на здоров'я на дальшу мету, але це вже окреме питання.

В П'ЯТУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
ніколи незабутнього нашого найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ
бл. п. АНДРІЯ РОЙОВСЬКОГО
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
18-го квітня 1991 р. о год. 8:30 рано в українській католицькій церкві св. Духа в Брукліні, Н. Й. при 161 N. 5th Street.
Про молитви за спокій душі Покійного просять.
дружина — ЕМІЛІЯ РОЙОВСЬКА і родина

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
Нашого найдорожчого МУЖА І БАТЬКА
бл. п.
БОГДАНА БОРИСА ГОШОВСЬКОГО
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в СУБОТУ, 20-го КВІТНЯ 1991 р. о год. 9-ій рано в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.
Про молитви за спокій душі Покійного просять:
дружина ІРИНА з дітьми
та близька і дальша родина
в Америці й Україні.

З волі Всевишнього відійшов у вічність
св. п. д-р прав
ОРЕСТ ВОЛОДИМИР БЕДРІЙ, мол.
проживши 32 роки
У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого найдорожчого Ореста, будуть відправлені
у вівторок, 16-го квітня 1991 року
ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
в церквах:
св. Трійці, в Кергонксоні, Н. Й. о год. 9-ій ранку
Царя Христа, в Бостоні, Масс. о год. 9-ій ранку
св. Юра, в Ню Йорку, Н. Й. о год. 7-ій ранку
Успення Пресвятої Діви Марії, в Маямі, Фльо. о год. 8-ій ранку
св. Андрія, в Норт Порт, Фльо. о год. 9-ій ранку
Входу в храм Пречистої Богородиці, в Норт Порт, Фльо. о год. 9-ій ранку
св. Володимира, в Стемфорді, Конн. о год. 7:30-ть ранку
св. Йосафата, в Пеорія, Аз. о год. 8:00 ранку
Богоявлення, в Рочестері, Н. Й. о год. 9:30 ранку
Успення св. Богородиці, в Фінікс, Аз. о год. 9:00 ранку
св. Михаїла, в Кенфілд, Огайо о год. 9:00 ранку
Пречистої Богородиці, в Бирлінґтоні, Он. Кан. о год. 8:00 ранку
св. Марії, в Венкувер, Б. К. Кан. о год. 7:00 ранку
св. Николая, в Вікторії, Б. К. Кан.
св. Христа, в Сурі, Б. К., Кан. о год. 8:00 ранку
св. Івана, вСіятель, Ва. о год. 9:00 ранку
св. Луки, в Сіятель, Ва.
св. Вервиці, в Сіятель, Ва. о год. 7:00 ранку
св. Тайни, в Сіятель, Ва. о год. 8:00 ранку
св. Покрови, в Гюстоні, Тек.
в Люрді, Франція
в Пітсфорді, Н. Й., в Отців Кармелітів.
в Римі, в Отців Василіянів і Отців Студитів.
В цей день ласкаво просимо згадати Ореста у своїх молитвах.
У безмірній любові до Ореста батьки, родина та друзі.

P.S. Якщо хтось бажає зложити пожертви в Його пам'ять, то просимо слати на фонд потерпілих дітей Чорнобиля або Пласт в Україні

Children of Chernobyl Relief Fund
C.C.R.F.
272 Old Short Hills Road
Short Hills, N. J. 07078

Plast Inc.
c/o Mrs. Olga Sawchuk
Box 106
Kerhonkson, N. Y. 12446

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 7-го квітня 1991 р. відійшов у Вічність на 71-му році життя наш найдорожчий
СИН І БРАТ
бл. п.
ІВАН СТУПАК
нар. в Україні.
ПАРАСТАС у вівторок, 9-го квітня 1991 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Christy Funeral Home 1-11 W. Broad St., Millville, N. J. 08332. Години відвідин від 7-9-ої веч.
ПОХОРОННІ відправи в середу, 10-го квітня в церкві св. Петра і Павла, а опісля на церковний цвинтар.
У смутку:
мати — МАРІЯ
брат — МИХАЙЛО

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.
у великому смутку повідомляє, що наш дорогий член
бл. п.
пл. сен.
ВОЛОДИМИР ҐНОЙ
член куреня „Червона Калина"
Колишній кошовий та юнацький виховник нашої Станиці відійшов на „Вічну Ватру" дня 6-го квітня 1991 р.
Дружині та дітям пластунам складаємо щирі співчуття.
СТАНИЧНА РАДА
та СТАНИЧНА СТАРШИНА
в ПАССЕЙКУ

ПЕРЕСИЛКА МОРЕМ РІЗНИХ АВТ

USA ———————— USSR

В КОНТЕЙНЕРАХ, БЕЗ УШКОДЖЕННЯ, ПЕВНА І ҐАРАНТОВАНА

Consolidated Trade and Transport, Ltd.
New World Management, Inc.
29 Broadway, New York, N.Y. 10006 ■ (212) 809-3740

ВОЛОДИМИР БАРАҐУРА

КАЛИНОВИЙ МІСТ

збірка споминів — розповідей із дитячих років у Немирові, із життя учнів Яворівської гімназії в 1922-28 рр.

Мистецьке оформлення
Зеновія Онишкевича

220 стор., ціна: $12.00, порто $1.00.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 7% стейтового податку
Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

KOBASNIUK TRAVEL INC.

157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

(212) 254-8779
(800) 535-5587

IKTI

— 70 YEARS OF EXPERIENCE —

Established 1920
Vera Kowbasniuk-Shumeyko, President

1991 ESCORTED GROUP TOURS

PRICE EFFECTIVE MARCH 1, 1991

ini Lviv I — Lufthansa — ay 16-29 — Days
- BUDAPEST — transit 17
- LVIV — breakfast basis 18-27
- BUDAPEST 28-29
- $1730 SGL: $175

ashtan I — Lufthansa — ay 20 — June 3 — Days
- BUDAPEST 21-22
- LVIV 23-28
- KIEV/KANIV 28-31
- VIENNA May 31 — June 3
- $2600 SGL: $310

uta I — Lufthansa — ay 22 — June 5 — Days
- BUDAPEST — transit 23
- LVIV 24-29
- TERNOPIL May 29 — June 2
- KIEV/KANIV 3-5
- $2290 SGL: $250

arichka I — Swissair — ay 28 — June 11 — Days
- BUDAPEST — transit 29
- LVIV May 30 — June 4
- TERNOPIL 4-9
- BUDAPEST 10-11
- $2000 SGL: $250

haika — Lufthansa — ne 4-19 — Days
- BUDAPEST — transit 5
- LVIV 6-11
- YALTA 11-14
- KIEV/KANIV 14-19
- $2600 SGL: $360

huravel — Lufthansa — ne 12-25 — Days
- BUDAPEST 13-14
- LVIV 15-20
- KIEV/KANIV 20-25
- $2100 SGL: $260

anorama — Finnair — ne 17 — July 8 — Days
- LENINGRAD 18-21
- LVIV 21-26
- YALTA 26-29
- ODESSA June 29 - July 2
- KIEV 2-8
- $2860 SGL: $390

omin — Lufthansa — ne 25 — July 15 — Days
- BUDAPEST 26-27
- LVIV June 28 — July 3
- KIEV/KANIV 3-7
- YALTA 7-11
- PRAGUE 12-15
- $2990 SGL: $500

uta II — Lufthansa — ly 2-17 — Days
- BUDAPEST 3-4
- LVIV 5-10
- TERNOPIL 10-13
- KIEV 14-17
- $2560 SGL: $300

Lilea — Lufthansa — July 18 — August 8 — 22 Days
- July 18 air connex via Budapest
- KIEV 19-24
- Cherkassy/Kaniv — Excursion 21/22
- POLTAVA 25-28
- KHARKIV 28-30
- ZAPORIZHHA July 31 — August 1
- KIEV 1-2
- LVIV 2-5
- BUDAPEST/Lake Balaton 6-8
- $3100 SGL: $440

Zirka — Finnair — July 22 — August 8 — 18 Days
- LENINGRAD 23-25
- LVIV 25-30
- YALTA July 30 — August 2
- KIEV 2-7
- HELSINKI 7-8
- $2675 SGL: $350

Volynianka — Lufthansa — July 31 — August 13 — 14 Days
- BUDAPEST — transit 1
- LVIV 2-6
- RIVNE 6-9
- KIEV 9-13
- $2330 SGL: $250

Sopilka — KLM — August 8-23 — 16 Days
- BUDAPEST — transit 9
- LVIV 10-14
- CHERNIVTSI 14-18
- (Excursion Kolomyja/Kosiv/Kuty)
- KIEV/KANIV 18-22
- BUDAPEST 22-23
- $2520 SGL: $260

Marichka II — Swissair — August 13-27 — 15 Days
- BUDAPEST — transit 14
- LVIV 15-20
- TERNOPIL 20-25
- BUDAPEST 26-27
- $2150 SGL: $250

Zhuravel II — Lufthansa — September 4-17 — 14 Days
- BUDAPEST 5-6
- LVIV 7-12
- KIEV/KANIV 12-17
- $2100 SGL:$260

Kashtan II — Lufthansa — September 9-23 — 15 Days
- BUDAPEST 10-11
- LVIV 12-17
- KIEV/KANIV 17-20
- VIENNA 20-23
- $2666 SGL: $350

Mini Lviv II — Lufthansa — October 3-16 — 14 Days
- BUDAPEST — transit 4
- LVIV — Breakfast basis 5-14
- BUDAPEST 15-16
- $1650 SGL: $175

Osin — Lufthansa — November 1-12 — 12 Days — Escort:
- BUDAPEST — transit 2
- LVIV — Breakfast basis 3-10
- BUDAPEST 11-12
- $1500 SGL: $230

"THE UKRAINIAN MUSEUM OF NEW YORK" UKRAINE TOURS

ART AND ARCHITECTURE GROUP: May 23-June 9, 1991 (18 Days)
LVIV — LUTSK — KIEV $2675
Excursions: Olesko/Pidhirtsi, Pochayiv, Drohobych/Nesteriv, Berestechko, Kaniv, Chernihiv.

ETHNOGRAPHY GROUP: July 18-August 8, 1991 (22 Days)
LVIV — CHERNIVTSI — KIEV — POLTAVA $2900
Excursions: Drohobych, Kamyanets. Podilskyj, Khomyn, Kolomyja, Kaniv, Pereyaslav Khmelnytskyj, Dnipropetrovsk, Sorochyntsi, Reshetelivka.

HISTORY GROUP: September 12-29, 1991 (18 Days)
LVIV — KIEV — POLTAVA $2750
(100th ANNIVERSARY CELEBRATION OF POLTAVA ETHNOGRAPHIC MUSEUM)
Excursions: Zvenyhorod, Rohatyn - Halych, Kaniv, Chernihiv, Sorochyntsi - Reshetilivka.

ITINERARIES AND PRICES SUBJECT TO CHANGE WITHOUT PRIOR NOTICE

To: KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Enclosed is $250.00 per person
LAND PORTION DEPOSIT for 1991 TOUR

Tour Name: .... Departing USA on ....
Name/s: ....
Address: ....
Street City State
Zip Code .... Area Code ( ) Tel. No. ....

ПАЧКИ на УКРАЇНУ

Повна обслуга для висилки пачок з новою і вживаною одежею. Відборець нічого не платить. На складі маємо: відеомагнітофони, радія, відеокамери, хустини, светери, нитки, харчеві посилки.

UKRAINIAN GIFT SHOP
11754 Mitchell, Hamtramck, MI 48212. Tel.: (313) 892-6563

VARSOVIA TRAVEL & SHIPPING
74 East 7th Street, New York, N.Y. 10003, bet. 1-2 Aves.
Tel.: 1 (212) 529-3256

ГРОШІ до СССР.
Мінім. $200 або 2000 рублів (10 рублів за $1.00)

ХАРЧЕВІ ПАЧКИ до СССР
Шинки, кава, салямі, чай, шоколяда та багато інших.
Ціна від $20.50 за 8.5 кг. до $80

ЛІКАРСТВА до СССР

КВИТКИ до Москви, Ленінграду і Львова від лист. 1990 р.

ПАКУНКИ кораблем 20 ф. $27
Власні пакунки летунською поштою 20 ф. $45

РОСІЯ — зима 1990/91
Москва 7 днів/6 ночей, від 1,199 дол., включно з літаком
$647 туди і з поворотом через Варшаву
$716 туди і з поворотом через Амстердам

ЗАПРОШЕННЯ від СССР — $60

Появилася на книжковому ринку
НОВА ЧЕРГОВА КНИЖКА
Любови Коленської

„ПОТОЙБІЧ РУБІКОНУ"

ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛІ, НАРИСИ, ДРАМА
Мистецьке оформлення **ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА**
Видавництво і друкарня „Свободи", Ню Йорк — Джерзі Сіті, 1988, стор. 256. Тверда окладинка, ціна 15.00 дол. плюс 2.00 дол. за пересилку.
Можна набувати в книгарні Свободи.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey residents add 7% sales tax.

TORGSYN ТОРГСИН TORGSYN

Найбільш популярна російська крамниця в Сан-Франсіско
5542 Geary Blvd. (між 19-ою та 20-ою аве.)

Товарі на будь-який смак і з ґарантованою посилкою до СССР

РАДІО й ВІДЕО АПАРАТУРА ДЛЯ СССР КОМП'ЮТОРИ

Sanyo, Panasonic, Toshiba, Sharp, Meg, Como, Canon, Sony, Aiwa, Hitachi, National

НАЙНИЖЧІ ЦІНИ В ЗСА
Ґарантована посилка поштою до СССР

ХАРЧЕВА ПАЧКА ч. 1
(Імпортовані харчі)
$152, включно з доставою)

1) імпортована шинка 1 ф.
2) імпортована ковбаса .... 2.2 ф.
3) Мелене м'ясо ... 0.75 ф.
4) Парівки .... 1 ф.
5) Данський сир ... 0.88 ф.
6) Варене м'ясо у власному сосі ... 1.1 ф.
7) М'ясо в білому сосі .... 1.1 ф.
8) Мелена кава .... 1.1 ф. або розчинна кава .... 0.44 ф.
9) Згущене молоко 0.75 ф.
10) Імпортовані чаї .. 1.1 ф.
11) Какао .... 1.1 ф.
12) Суха заправа .. 1 пачка
13) Імпортована шоколяда .... 1 пачка
14) Зефир в шоколяді 1.1 ф.
15) Гречана каша або макарони ..... 2.2 ф.

МАЄМО ТАКОЖ:
Французькі ліки
Родинна медична аптека $109
Дитяча медична аптека $70
Дитячі харчі, пачка $87
Авто (Лада) від $5,600
Холодильники від $500
Можливість перебування у санаторії .... тел.
Помешкання .... тел.
Машина до миття посуду від $500
Машина до прання від $550
Малий трактор від .. $2,000
та інші .... тел.

БЕЗ МИТА! ШВИДКА ДОСТАВА! Достава до 5 днів до району Москви, або 15-20 днів до всіх кутків Совєтського Союзу!

Телефони: (415) 752-5546, (415) 752-5721
Години праці: Понеділок-середа від 11-ої до 6-ої веч.; Четвер-субота від 11-ої до 7 веч.

COSMOS PARCELS EXPRESS Corp.

(Ліценція В/О „ВНЕШПОСИЛТОРГ")

Добре відома фірма з 30-ти літнім досвідом, скоро і точно обслуговує своїх численних клієнтів при висилці

ПАКУНКІВ — ПОДАРУНКІВ В СССР

ВІДБОРЕЦЬ НІЧОГО НЕ ПЛАТИТЬ,
ВСІ ПОСИЛКИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ.

Всі наші аґенції мають на складі великий вибір високоякісних товарів по дуже приступних цінах.
Інформації та каталоги можна одержати у нашому головному бюрі або у всіх наших аґенціях.

COSMOS PARCELS EXPRESS Corp.

ВИСИЛАЄМО АВТА: ВОЛГА, ЖИГУЛІ-ЛАДА, МОСКВИЧ, VOLVO і TOYOTA.

425 Madison Avenue, New York, N.Y. 10017
Tel.: (212) 832-7550

SO. BOSTON, MA 02127	632 Dorchester Ave.	Tel. (617) 268-1303
BROOKLYN, N.Y. 11222	661 Manhattan Ave.	Tel. (718) 389-6747
BUFFALO, N.Y. 14212	701 Fillmore Avenue	Tel. (716) 895-0700
CHICAGO, Ill. 60622	2242 W. Chicago Avenue	Tel. (312) 235-7788
CHICAGO, Ill. 60622	1723 W. Chicago Avenue	Tel.: (312) 666-3985
CLEVELAND, OH. 44134	6089 State Road	Tel. (216) 884-1738
FORT WAYNE, IN. 46808	1807 Beineke Road	Tel. (219) 432-5402
HAMTRAMCK, MI. 48212	11415 Jos. Campau Avenue	Tel. (313) 365-6350
HARTFORD, CT. 06106	1839 Park Street	Tel. (203) 232-6600
HERKIMER, N.Y. 13350	RR # 1, Box 765, Mc. Kennan Rd.	Tel. (315) 866-3939
INDIANOPOLIS, IN. 46227	3216 St. Jude Drive	Tel. (317) 787-0052
IRVINGTON, N.J. 07111	1082 Springfield Avenue	Tel. (201) 374-6446
LAKEWOOD, N.J. 08701	901 E. County Line	Tel. (201) 363-2251
LOS ANGELES, CA. 90046	7706 Santa Monica Blvd.	Tel. (213) 656-1962
MIAMI BEACH, FL. 33139	1352 Washington Avenue	Tel. (305) 532-7026
MINNEAPOLIS, MN. 55418	2422 Central Avenue NE.	Tel. (612) 788-2545
NEWARK, N.J. 07106	698 Sanford Avenue	Tel. (201) 373-8783
NEW YORK, N.Y. 10009	122 First Avenue	Tel. (212) 533-2906
PHILADELPHIA, PA. 19116	10182 Bustleton Avenue	Tel. (215) 969-1150
PITTSBURGH, PA.15203	1307 E. Carson Street	Tel. (412) 481-2750
ROCHESTER, N.Y. 14621	681-683 Hudson Avenue	Tel. (716) 544-2151
TRENTON, N.J. 08611	703 So. Broad Street	Tel. (609) 393-9455
WATERVLIET, N.Y. 12189	1828 3rd Avenue	Tel.: (518) 274-5242
WORCESTER, MA. 01607	22 Carlstad Street	Tel. (508) 798-2868
WHEATRIDGE, CO. 80033	4330 Quay Street	Tel. (303) 422-4330

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТАНИСЛАВ ЯСЛОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 306-го в Линден, Н.Дж. помер 4-го лютого 1991 року на 83-му році життя. Нар. 15-го квітня 1907 року в Елизабет, Н.Дж. Членом УНС став 1925 року. Залишив у смутку дружину Анну з дому Криховецьку, сина Андрія, братів Йосифа і Луїза, внучку Шерил, племінників і племінниць. Похорон відбувся на цвинтарі Роздейл-Линден в Линден, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Анна Жуйко, секр.

ВОЛОДИМИР КРАВС член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й. помер 14-го лютого 1991 року на 88-му році життя. Нар. 1903 року в Любачеві, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Анастазію, синів: Ореста з дружиною Оксаною, Юрія з дружиною Ноною, внуків: Романа, Таню, Адріяна і Анізу; брата Степана з родиною; сестри: Іванку в Арґентині, Марію і Мілю в Польщі. Похорон відбувся 16-го лютого 1991 року на цвинтарі укр. кат. церкви Ім. св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу

МАРІЯ НАГОРНЯК, член УНС Відд. 292-го Ім. св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш. померла 29-го січня 1991 року на 82-му році життя. Нар. 1909 року в Аллентавн, Па. Членом УНС стала 1926 року. Залишила у смутку сестру Катерину Н. Варнер, племінника Ричарда (Арлін) Нілсон, племінницю Джоен (Роберт), Майкел і Керолайн. Похорон відбувся 2-го лютого 1991 року на цвинтарі св. Ядвіґи в Дірборн Гайтс.

Вічна Їй Пам'ять!

Стелла Федик, секр.

МАРІЯ ГАЛАЙДІДА, член УНС Відд. 362-го Т-ва „Просвіта" в Брістоль-Левіттавн, Па. померла 30-го січня 1991 року на 90-му році життя. Нар. 1900 року в Україні - Галичина. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку синів: Андрія з дружиною Люнькою, Мирослава з дружиною Гелен, десять внуків, сім правнуків і дальшу родину в Америці, Канаді і в Україні. Похорон відбувся 5-го лютого 1991 року на цвинтарі св. Марії в Гамілтон, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Ф. Петрик, секр.

ARKA Company Department Store
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550
СВЕТРИ, ВОВНЯНІ ХУСТКИ, вишивані жіночі блюзочки, виш. обруси, подушки, і т. п., кераміка, різьба в Арці — ДЕШЕВО.

● РІЗНЕ ●

АДВОКАТ БОРИС ЛЕВИЦЬКИЙ

ІМІҐРАЦІЯ — GREEN CARD
Кожної суботи в 11:00 год. — генеральна безплатна конференція на всі іміґраційні теми.

29 Broadway (Room 2806)
New York, N.Y. 10006
(212) 344-0003

Лікар-психотерапевт ЯКІВ з Буковини

лікує внутрішні хвороби (виразка шлунку та дванадцятипалої кишки, кишечник), нервові (депресія, шизофренія, невроз), жіночі, серцеві захворювання (аритмія), болі голови (міґреня), запалення суглобів, стреси та інші хвороби, знімає болі, допомагає позбутися надмірної ваги, діягностує стан здоров'я. Лікування — нетрадиційними методами, народною медициною. Звертатися на число телефону

(718) 769-4210

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

HURYN MEMORIALS
ВИРОБЛЯЄМО НА ЗАМОВЛЕННЯ ТА ВМОНТОВУЄМО НАЙКРАЩОЇ ЯКОСТИ
ПАМ'ЯТНИКИ
в околиці Ню Йорку, включаючи цвинтарі: св. Духа в Гамптонбурґу, Н. Й., св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., Пайн Буш в Кергонксоні та Глен Спей, Н. Й.
Ми пропонуємо особисті послуги та поради у Вашому домі.
За двомовним представником слід телефонувати:
IWAN HURYN
P.O. Box 121
Hamptonburgh, N.Y. 10916
(914) 427-2684

BOHDAN REKSHYNSKYJ
45 East 7th Street
New York, N.Y. 10003
(212) 477-6523